

näkyvä nainen

M
Itella
Oyj

NNKY KFUK YWCA

6/2009

Räätileipää
järjestöpäivillä

Sanjana Das
puolustaa naisten ja
lasten oikeuksia

Kivirannan joulu
kokoaa yksinäiset yhteen

Hyvää Joulua!
God Jul!

Pääkirjoitus

Pirjo-Liisa Penttinen
Pääsihteeri
NNKY-liitto ry

Kiitoksen ja haasteiden aika

NNKY-liiton ylin päättävä elin, liittokokous on juuri pidetty. On aika kiittää luottamustoimensa jättäviä ja on aika toivottaa voimia, viisautta ja rohkeutta uusille päättäjille: KILTOS kuluneista vuosista, kiitos hyvästä yhteistyöstä, siunausta uusien haasteiden myötä!

Kokouksessa pysähdyttiin hetkeksi liikettämme koko maailmassa koskettavan haasteen äärelle: mistä ja miten saisimme jatkuvasti uusia alle 30-vuotiaita luottamushenkilöitä? Pysyäksemme liikkeellä, ajan tasalla ja nimeimme arvoisina meillä tulee olla kaikenikäisiä päätöksentekijöitä, koska käsittelemme kaikenikäisiä naisia koskettavia kysymyksiä. Suuri osa näistä kysymyksistä on eri näkökulmista nousevia tasa-arvokysymyksiä.

13.11. julkaistu *Nuorisobarometri 2009* antaa ajankohtaisinta tietoa suomalaisten nuorten arvoista ja asenteista. Se kertoo mm. sen, että useampi kuin kaksi kolmesta nuoresta ottaisi mieluummin tilapäistäkin työtä kuin eläisi työttömyyskorvauksella, jos käteen jäävä tulo olisi yhtä suuri.

Toisin kuin vielä kaksi vuotta sitten, ovat nuorten naisten käsitykset työmarkkinoiden kehityksestä nyt synkempiä kuin miehillä. Silti 57 % nuorista uskoo saavuttavansa työurallaan paremman yhteiskunnallisen aseman kuin vanhempansa. Nuoret, joilla on eniten luottamusta muihin ihmisiin, uskovat myös omaan sosiaaliseen nousuunsa useammin kuin muut.

Ystävien puute on nuorten arvioissa selkeästi tärkein syy, kun arvioidaan syitä syrjäytymiseen. Toiseksi tärkeimpänä syynä syrjäytymiselle pidetään joutumista huonoon seuraan. Tässäkin sosiaaliset syyt nousevat koulutuksellisia tärkeämmiksi. Mitä enemmän henkilöllä oli sosiaalisia suhteita liittyvää luottamusta, sitä paremmin hän jaksoi myös haasteiden keskellä, kertoo barometri. Enemmistö nuorista allekirjoittaa sen, että harrastuksista mm. taide voi toimia

kriittisten äänien väylänä. Taiteen tehtäväksi voi nähdä myös sen osoittamisen, että kaikella ei tarvitse olla tehtävää. Näin ajateltuna taide toimii myös hyvinvointivaltion uudistajana. Nuorten naisten ja miesten arvioissa kansallisen tyytyväisyyden tai ylpeyden aiheista ei ole eroja lukuun ottamatta sosiaaliturvaa, jota naiset arvostavat enemmän. Myös sukupuolten tasa-arvo todetaan suureksi ylpeydenaiheeksi molempien sukupuolten mielestä.

Toisaalta, esimerkki koulumaailmasta: Professori **Jouni Välijärven** mukaan: "Asenteissa matematiikkaan tyttöjen ja poikien välinen ero Suomessa on poikkeuksellisen suuri muihin vertailumaihin suhteutettuna. Tyttöjen kiinnostus matematiikkaan ja luottamus omiin matemaattisiin taitoihin ovat selvästi muiden vertailumaiden tyttöjä alhaisempia, vaikka he eivät ole huonompia. Lukiossa pojista yli puolet suorittaa laajan matematiikan oppimäärän, tytöistä vain vajaa kolmannes. Tällä valinnalla suuri enemmistö tytöistä sulkee suuren osan korkeakoulujen opinto-ohjelmasta pois jo lukioaikana, mikä taas vahvistaa sukupuolirakenteiden säilymistä ja vahvistumista työelämässä."

Kun eri puolilla maailmaa nyt valmistaudutaan suureen ympäristökokoukseen, YK:n väestörahasito muistuttaa, että suurimman taakan ilmastomuutoksen seurauksista kantavat kehitysmaiden maataloustyötä tekevät naiset. He vastaavat käytännössä ruoan tuotannosta sekä energian ja veden käytöstä. Heidän lapsensa eivät ole tasa-arvoisessa asemassa kouluun lähdeittäessä: yhä vielä liian moni tyttö joutuu jäämään kotiin hoitamaan sisarusia ja auttamaan, kun taas pojat lähetetään kouluun. Kuka olisi ajatellut vuosikymmeniä sitten, että ilmaston lämpenemisen myötä yleistyvät luonnonmullistukset vievät mennessään enemmän naisia kuin miehiä ja aiheuttavat enenevää ilmastopakolaisuutta?

Pirjo-Liisa Penttinen

Mielipide

Yhteenkuuluvuudentunne

Yhteenkuuluvuudentunne – mikä ihana sana! Positiivinen tunne siitä, että kuulun yhteen jonkun toisen kanssa, antaa lämpimän ailahtuksen sydämeen. En ole yksin, kuulun toisten ihmisten yhteisöön. Suomessakin on viime aikoina puhuttu paljon siitä, kuinka yhteisöllisyyden tunne ja taju ovat kadonneet ja tilalle on tullut yksilöllisyyden korostaminen. Ihmisten läheinen vuorovaikutus on väistynyt ja elämäntilanteet ovat muuttuneet yksilöitä eristäväksi ja jopa toisista erottavaksi yksinäisyydeksi.

Kuinka tällaisessa tilanteessa voin puhua maailmanlaajuisesta yhteenkuuluvuudentunteesta? Tämä on kuitenkin se mielle yhtymä, joka kaikista merkittävimmin minulle kuvaa Pienimmän Lantin Yhteisöä (PLY) koko maailman kattavana naisten rukouspiirinä. Minulla on oikeus päivittäin sulkea sisareni kaikkialla maailmassa omiin rukouksiini ja rukouksen antaman voiman avulla tuntee yhteenkuuluvuutta heihin missä tahansa maailmankolkassa he asuvatkaan.

Kysymyksessä ei siis ole velvollisuus, vaan sydämeistä tuleva rakkaus ja myötätunto, joka antaa minulle mahdollisuuden ajatuksissani kulkea toisen ihmisen rinnalla. Maailmalla riehuvat onnettomuudet lamaannuttavat; maanjäristykset, tulvat, sodat ja ihmisten mittaamattomat inhimilliset onnettomuudet saavat monet ihmiset kysymään, miksi Jumala sallii moiset onnettomuudet? Tämä ei kristitylle ole oleellinen kysymys. Oleellista on kysyä, uskonko Jumalan olemassaoloon? Uskonko, että hän on voimallinen ja maailmaa rakastava ja että hän pitää huolen kaikista omistaan? Jos uskonni on vahva ja luotan rukoukseen Jumalan meille antamana aseena ja yhteydenpitovälineenä, voin levollisella mielellä tuntee kuuluvani rukoilevien yhteyteen Jumalan työtoverina tässä maailmassa ja lausua "tapahtukoon Sinun tahtosi". Tämä oli **Shanti Solomonin** ja kaikkien Pienimmän Lantin Yhteisön "esiäitien" ajatus, kun he vuodesta 1956 alkaen rohkeasti rakensivat kristittyjen naisten rukousliikettä, jossa mekin Suomessa voimme nyt olla osallisina.

Laita lantti syrjään maailmanrauhan, sovinnon ja anteeksiannon puolesta ja lähetä kerätyt lantit aikanaan siunattuna auttamaan sisariamme ja heidän perheitään kaikkialla maailmassa! Pienet lantit voivat toimia Jumalan ihmeiden välittäjinä. **Corazon Tabing-Reyes**, Filippiineillä toimistoa pitävä PLY:n pääsihteerimme, lähettää kirjjeessään lämpimät terveisensä kaikille Suomessa oleville Pienimmän Lantin Yhteisön ystäville, toivottaa Jumalan rauhaa ja pyytää meitä esirukouksissamme muistamaan kaikkia niitä, jotka toimivat Pienimmän Lantin Yhteisön hyväksi kaikkialla maailmassa. Me kuulumme toinen toistemme yhteyteen!

"Minulla on omat suunnitelmani teitä varten, sanoo Herra. Minun ajatukseni ovat rauhan eivätkä tuhon ajatuksia: minä annan teille tulevaisuuden ja toivon. Silloin te huudatte minua avuksenne, te käännytte rukoillen minun puoleeni, ja minä kuulen teitä." (Jer.29:11–12)

Outi Piironen-Backman
PLY:n yhteyshenkilö Suomessa

Hyvää joulua! God Jul!

Mari Hyttinen

NNKY-liitto toivottaa
jäsenilleen ja
yhteistyökumppaneilleen
rauhallista joulua ja
siunausta vuodelle 2010!

Lahjoitamme joulutervehdyksiin
varatun summan
Aids-tukikeskukselle.

*

Förbundet KFUK önskar
sina medlemmar och
samarbetspartners
en fridfull jul och
ett välsignat år 2010!

Istället för julhälsningen,
investerar vi i Aids-stödcentralen.

Tuuli Raamat

Leena-Kaarina Nylund

Pirkko Kivimäki (keskellä) iloitsee Kivirannan hengellisestä vanhan ajan joulusta.

Leena-Kaarina Nylund

Villa Kaarina täyttyy jo viidennen kerran Tampereen Kaupunkilähteyksen Rongankodin kehitysvammaisista asukkaista, joiden estoton ja laulava asenne vapauttaa muutkin turhasta tärkeilystä. Iloista joukkoa ohjaa **Sirpa Kärki**.

Kivirannan joulu kokoaa yksinäiset yhteen

Moni miettii näinä aikoina, missä viettää joulua, kun omaa perhettä ei ole tai kaikki läheiset asuvat kaukana. Yhteinen, ohjattu joulunvietto voi olla monen yksinäisen joulun pelastus. Pirkkalassa, Kivirannan kokous- ja juhlaokeskuksessa on vietetty joulua perinteiseen tapaan jo kolmatta kymmentä vuotta.

Tamperelainen **Pirkko Kivimäki** on viettänyt Kivirannassa yhtä vaille kaikki joulut vuodesta 2001 lähtien. Hän muistaa tarkasti, miltä tuntui saapua Kivirantaan ensimmäisen kerran.

– Jäimme ystävättäreni kanssa Pirkkalan bussista Kivirannan kohdalla, ja kävelimme hiljakeseen loppumatkan. Silloin oli kaunis lumitalvi. Perillä vastaanotto oli todella ystävällinen. Saimme majoittua Villa Kaarinaan, ja ihastuimme huviin heti.

Pirkko Kivimäelle Kivirannan joulu on tervetullut vaihtoehto yksin kaupungissa vietetylle joululle. Yksin elävä Pirkko tapasi aiemmin viettää joulua vanhempiensa kanssa, mutta enää heitä ei ole. Työskennellessään vanhainkodissa Pirkko sai tottua myös siihen, että usein jouluna piti olla töissä. Leskeksi jäänyt ystävätär ei puolestaan ole koskaan viettänyt joulua yksin. Kivirannan joulusta parivaljakko on löytänyt itselleen sopivan tavan viettää keskitalven juhlaa.

– Tuttavat tuntuvat kadehtivan, kun kerron, että pääsen viettämään valmista joulua, Pirkko hymyilee.

Kivirannassa on vietetty perinteistä joululeiriä 1980-luvun puolivälistä lähtien **Leena-Kaarina Nylundin** johdolla. Alkuun työparina oli lapsuudestaan asti NNKY:hyn kasvanut **Kaarina Nieminen**. Tärkeänä apuna olivat myös Leena-Kaarinan omat teini-ikäiset pojat, joihin Kivirannan joulut ovat jättäneet jälkensä: kunnioituksen vanhoja ihmisiä kohtaan. Myöhemmin Leena-Kaarina emännöi joulunviettoja yhdessä miehensä **Taiston** kanssa aina vuoteen 2007 asti.

– Olemme suhtautuneet Kivirannan jouluihin kutsumuksena. Olemalla perhe, jonka luona yksin jääneet saavat kokea perinteisen joulun, vapautamme myös omaiset huolesta ja syyllisestä olost, kun heillä ei ole mahdollisuutta kutsua jouluvieraita kotiinsa, Leena-Kaarina kertoo.

Kivirannan joulussa erityisen tärkeää on kunnioittaa joulun sanomaa ja vanhoja perinteitä niin ohjelmassa kuin koristeluissa ja keittiön jouluherkuissa. Yhteisessä joulunvietossa myös keittiön väki on osa yhtä suurta perhettä. 23 vuotta Kivirannan emäntänä työskennelleellä **Maija Nummisella** on joulusta pelkästään hyviä muistoja.

– Joulu kyökin puolella ei tuntunut työltä, koska vieraat olivat niin mielisään. Keittiön välläkin oli joulu, vaikka välillä piti kiirettä, nykyään eläkepäiviä viettävä Maija muistelee.

Kivirannan kodinomainen tunnelma tarjoaa hyvät puitteet myös uusien tuttavuuksien solmimiselle.

– Vuorovaikutus jokaisen kanssa on ollut tavoitteemme. Joulu nostaa pintaan kipeitäkin tunteita. Aina joku viettää joulua ensi kertaa ilman rakasta läheistään, ja aina joulu on jollekulle viimeinen, Leena-Kaarina Nylund sanoo.

Viime vuonna Kivirannan joululeiri sai uudet emännät, kun ohjaksiin tarttuivat Tampereen NNKY:n hallituksen jäsenet diakonissa **Terhi Hakala** ja rovasti **Riitta Jaakkola**. Vuosien varrella valtaosa Kivirannan joulunviettäjistä on ollut iäkkäitä yksin eläviä ihmisiä, leskiä tai pariskuntia, mutta on joukkoon mahtunut myös nuorempaa väkeä. Tänäkin jouluna Kivirantaan suuntaava Pirkko Kivimäki suosittelee yhteistä joulunviettoa ihan kenelle tahansa.

Sinikka Pylkkänen

Joulunviettoleirille voi ilmoittautua mukaan Kivirannan myyntipalveluun, p. (03) 254 4090 (ma-pe klo 9–17).

Valintojen juhla?

*Joka joulu on tilanne uus';
kuinka vietän jouluni tänä vuonna.
Kysymykset risteilevät. Missä, keiden kanssa,
mitä lahjoiksi, ruoaksi?
Hiljaisuus – meteli.*

*Joulun sisältölista on helposti loputon.
Lähes kaiken tarkistan joka kerran uudelleen:
mitä jouluni nyt kuuluu?
Viime hetkiin asti tilanne muotoutuu,
pienin ja suurinkin muutoksin.*

*Jouluaudistukseni sisältää
erityisen monipuolisen kirjon ahdistusaineiksia.
Ja jouluilon löydän joka vuosi uudestaan,
se ilo ei tule itsestään.
Epäolennaisen karsiminen ja valoisian ytimen löytyminen
on itse juhlaa.*

*Rauha ja ihmisten välinen hyvä tahto.
Sitä kohti käyn,
hiljentyen.
Tähän sisältyy toiveeni vahvistua läsnäolon voimassa
kohdatakseni sinut, läheiseni,
aidosti elämääme jakaen
tässä ja nyt.
Siinä hengessä, jota eli todeksi Hän, joka jouluna syntyy.*

Leena Parvianen

Joulupakettiin:

*Kämmenristi on käsin tehty puinen risti,
jota voit pitää kämmenessäsi rukoillessasi.
Ristin muoto ja sen sopivuus sinun omaan
käteesi on kutsu rukoukseen ja muistutus
siitä, että Jumala on läsnä oleva, missä tahansa
tilanteessa tai paikassa oletkin. Risti
on epäsymmetrinen muodoltaan, mutta
sellaisenaan sopii sormiesi lomaan ja asetuu
siihen mukavasti kuin turvakätköön.
Puinen risti muistuttaa yksinkertaisuudellaan
meidä Kristuksen rististä. Ristit on
Tansaniasta Suomeen tuonut Riitta Heino.*

NNKY-liitto myy kämmenristejä á 8 €.
Tilaukset: leila.variola@ywca.fi,
puh. (09) 4342 2911.

Kuusijuhla & joulupussi

Nämä kaksi sanaa avaavat muistojen arkun sodan jälkeisinä vuosina, 1950- ja 1960 -luvulla syntyneille lapsille. Olipa kansakoulu pohjoisessa tai etelässä, pienellä tai suurella paikkakunnalla, kuusijuhla noudatteli samaa kaavaa kaikissa kouluissa. Elettiin tuolloin vahvasti vielä yhtenäiskulttuurin aikaa.

Joulujuhlapäivän aamu kotona oli jännittävä, juh lamekon helmaa ehkä vielä ommeltiin tai joulunäytelmän rooliasun viimeistelyt olivat herättäneet äidin varhain aamulla ompelukoneen äärelle. Mutta viimeistään koulun juhlasaliin astellessa kaikki oli ojennuksessa, hiuksissa rusetti tai panta, juh lamekko päällä, sukat vähän makkaralla. Posket olivat punaiset jännityksestä ja vatsaa kipristeli. Juh lasalin komistuksena oli korkea joulukuusi, opettajat olivat pukeutuneet hienosti ja olivat aivan kuin eri ihmisiä tavallisiin koulupäiviin verrattuna. Jokainen luokka oli valmistanut oman esityksen, itse muistan olleeni tonttuna ja jonain jouluna keijukaisena. Joulujuhlan päätteeksi kaikki koululaiset saivat tuon ihanan joulupussin. Sieltä löytyi omena, pipari ja karamelli ja koko pussi tuoksui joululle. Pussi oli kaikessa yksinkertaisuudessaan kesto suosikki ja joulu alkoi pussin avaamisesta.

Joulupuuro

Kodeissa joulua on vietetty kunkin perhekunnan omalla tavalla, mutta on asioita jotka ovat säilyneet samanlaisina vuodesta toiseen ja sukupolvelta toiselle. Yksi niistä on joulupuuro! Puuroa on keitetty perinteisesti, mutta yhtä hyvin joulupuuron voi keittää ohraryneistäkin.

- Makoina puuro valmistuu tällä yksinkertaisella reseptillä:
- 2 dl kokonaisia ohrarynejä
- 5 dl vettä
- 1 l maitoa
- nokare voita

Nykyisistä esikypsennetyistä ohraryneistä puuro valmistuu tunnissa, mikä sopiikin ”instant-aikaamme” hyvin.

Sekahedelmäsoppa

Puuron kanssa oli omassa lapsuudessani tarjolla sekahedelmäsoppaa (lapsena en koskaan ymmärtänyt, mikä on sekahedelmä). Tämä sama tarjoilu on säilynyt omassakin jouluperinteessäni. Lapsuuteni jouluruokiin kuului ehdottomasti myös lipeäkala. Aterian kruunasi ihana valkokastike mustapippurilla höystettynä. Lipeäkalan keittäminen oli silloin hyvin erilaista kuin nyt. Minä kypsennän kalan pakkauksessaan siististi. Kastike ja pippuri maistuvat yhtä hyviltä kuin lapsuudessani. Joulukinkku tuli meidän perheeseen vasta 1970-luvulla.

Taatelikakku

Joulukahvin kanssa voi nauttia pipareita ja omaa suosikkileivonnaistani eli taatelikakkua tällä ohjeella leivottuna:

- 1 ½ dl vettä
- 1 pkt taateleita (n. 300 g)
- 200 g voita
- 2 kananmunaa
- 2-3 dl sokeria
- ½ dl kermaa
- n. 4 ½ dl vehnäjauhoja
- 1 t. ruokasoodaa
- 1 tl leivinjauhetta
- 1-2 tl vaniljasokeria

Kiehauta vesi ja taatelit kattilassa. Lisää voisula seokseen ja munat yksitellen ja sekoita. Lisää taikinaan sokeri, kerma sekä jauhot, joihin on sekoitettu sooda, leivinjauhe ja vaniljasokeri. Sekoita varovasti tasaiseksi taikinaksi. Kaada taikina korppujauhoilla levitettyyn kakkuvuokaan. Paista 175-asteisen uunin alatasolla 45 min – 1 tunti.

Taatan joulusaarnat

Ja jouluaaton iltaa lapsuudessani hallitsi, paitsi joulupukin odotus, **Taata Sillanpään** joulusaarnat. Niitä esitettiin radiossa aina vuoteen 1964 saakka. Lapsuuden kadotetun jouluidyllin, kauniin satakuntalaisen talvimaiseman ja vaatimattomien juh latoimien kuvailu hiljensi jouluaatto viettävät suomalaiset radion ääreen.

Elettiin yhtenäiskulttuurin aikaa. Ehkäpä me nykyisetkin joulunviittäjät kaipaamme ajoittain samoja asioita, mistä lapsena kuulumme Taatan joulusaarnoissa.

Oikein hyvää ja rauhallista Joulua ja Vapahtajamme syntymäjuhlaa!

Arja Ilvesviita

*PS. sytykkeitä tekstille löytyi:
Kai Linnilä: Vanhan ajan joulu ja
F.E. Sillanpää: Taatan joulu*

Joulu on jo ovella

*Joulun viettoon liitämme tunteita ehkä enemmän kuin mihinkään muuhun juhlaan. Hyvän, rauhallisen, ilois-
sen ja hauskan joulun toivotukset kiirivät ihmiseltä toiselle
kortein tai tekstiviestein. Näin valtavaan tunnelataukseen liit-
tyy vaara, että joulunvietto voi täysin epäonnistua.*

Jyväskylän NNKY:n Kohtaamispaikan naiset tilittivät jou-
lujaan vuosikymmenten kokemuksella näin:

- Parhaat joulut liittyvät aikaan, jolloin lapset olivat pieniä. Heidän silmiensä loiste, rajaton ilo pienistä-
kin lahjoista, joulukynttilöiden tuoma tunnelma. Se
oli siinä.
- Joulusauna, jouluherkut, jouluseksi koristeltu koti,
ystävien muistaminen kuuluvat hyvään jouluun. Hau-
doilla käynti ja kynttilämeri pimeydessä antavat elä-
myksen toisesta todellisuudesta.
- Joulu Lapissa kelopirtissä tai mökin primitiivisissä
oloissa takaa ainutlaatuisen hiljentymisen mahdolli-
suuden. Joulukoristeina vain valkoiset hanget ja tal-
ventörröttäjät.
- Joulukirkko, joululaulut ja joulun sanoman sisäistämi-
nen ovat aidointa oikeaa joulua.
- Rakkaitten ihmisten läheisyys kuuluu ehdottomasti
jouluun. Sopus ja yhteenkuuluvuus on parasta.

Kuinka joulu voi epäonnistua, kun tiedämme näin hyvin,
miten rakennamme oikean joulun? Monesta, monesta syys-
tä. Kohtaamispaikan naiset näkivät tällaisia seikkoja:

- Joulun alla kauhea hössötys ja kiire vie voimat niin,
että varsinkin perheen äiti on aivan rättiväsyt.
- Joulu voi olla raskas siksi, että joku perheenjäsen on
hiljattain kuollut ja hänen paikkansa on tyhjä.
- Sairaus himmentää jouluiloa. Surullisin mahdolli-
nen joulu on muistissa kulkutautisairaalaan teljetyllä
12-vuotiaalla, jota vanhemmatkin saattoivat käydä
tervehtimässä vain ikkunan takaa.
- Alkoholi on todellinen onnettomuuksien tuoja myös
joulunviettoon. Joulu ei ole ”ryppyjuhla”.
- Yksinäisyys jouluna on vaikea kestää. Et voi mennä
kenenkään luo ”häiritsemään joulurauhaa”, kukaan
ei tule sinua tervehtimään. Sinut on hylätty.

Eräs läsnäolijoista kertoi koskettavan joulumuiston. Per-
heen isä oli hiljattain kuollut ja siksi äitiä ja tytärtä odotti
ankea joulu. Mutta sitten täti kutsuikin heidät luokseen
jouluvieraikseen. Joulusta tuli ikimuistettava. Siihen kuului
haudoilla käynti, jouluteriat, joulukirkko kynttilävalaistuksi-
neen. Todella sykähdyttävä tunnelma, joka oli ihana kokea
yhdessä.

Mahdollisimman hyvää joulua meille kaikille!

Anita Särkkä

Mari Hyttinen

Kolumni

Riitta Heino (vas.) vierastaa nykyistä suomalaista
joulunviettotapaa. Lapset ja lapsenlapset ovat kas-
vaneet ulkomailta ja asuvat perheineen eri puolilla
maailmaa.

Toisenlainen joulu

Ihmisillä on tapana tässä maassa ilmaista aika voimak-
kaasti inhon tunteensa. Minä inhoan kolme asiaa: parkkita-
loja, muovisia puutarhahuonekaluja ja jouluvalmisteluja. Jos
olet ns. jouluihminen, älä lue tätä juttua enempää, sillä en
halua pilata iloasi.

Muille, enemmän sietäville perustelen tätä jouluvalmistel-
luneuroosiani vähän.

Kun olin lapsi, lomalla ei koskaan tarvinnut herätä kuu-
den aikaan, paitsi jouluaattona.

Kun olin lapsi, vanhempani eivät paljon riidelleet, paitsi
jouluaattona.

Kun olin lapsi, isäni ei juuri koskaan puuttunut ruoan kyp-
sytyteen ja haastanut siitä pitkää kinaa äitini kanssa, paitsi
joulukinkkua paistettaessa.

Kun tulin aikuiseksi tai ainakin melkein ja menin naimisiin,
alkoivat aikuiset naiset painostaa leipomiseen, kutomiseen,
ompeluun ja koristeluun jo marraskuussa, ja vain joulun täh-
den.

Ainakin lyhyehkölle ihmiselle ei suklaarasiapinoista mar-
keteissa ole mitään muuta kuin haittaa. Kummallista syylli-
syyttä ja fyysistä pahanoloa noista suklaarasioista saa kyllä,
vaikkei itse niitä ostaisikaan.

Ulkomailla kasvaneet lapseni ja heidän ulkomaiset puo-
lionsa ihmettelevät joka joulu Suomessa miksi muuten niin
hyvän ruoan maassa tarjotaan suurena juhlapäivänä keitetty-
jä, soseutettuja juureksia ja vain yhtä laatua lihaa.

Pappina toimiva mieheni on kiinnostunut joulun alla ja
jouluna kaikista muista leivonnaisista kuin joulutortuista ja
piparkakuista juotuaan kymmenittäin joulukahveja seura-
kunnan piireissä ja tilaisuuksissa.

Joulun tienoilla saan monta puhelua, jossa enemmän ja
vähemmän syylliseksi tunteva ihminen tilittää synnintunto-
jaan joskus vain saamansa yhden vaivaisen joulukortin täh-
den. Moni yksinäinen on huokaissut ahdistustaan siitä, että
pyhiä onkin tänä vuonna peräti kolme peräkkäin.

Lähetän kuitenkin kymmenittäin joulupostia Afrikkaan
entisille työtovereilleni sekä Uuteen Seelantiin, Intiaan ja
Englantiin lapsilleni ja heidän perheidensä tuomille uusille
sukulaisillemme. Kun saan heihin yhteyttä jouluna, he aina
ihmettelevät sitä, että Suomessa joulu on jo vietetty etukä-
teen aattona ja jo moneen kertaan monissa pikkujouluissa.

Kaiken tämän rasittavuuden ja turhuuden kruunaa kysy-
mys siitä, miten tämä joulu mitenkään liittyy siihen Betlehe-
missä syntyneeseen poikalapseen!

Anteeksiipydellen

Riitta Heino

*Pastori Riitta Heino on toiminut Oulun ja Turun NNKY:issä
työntekijänä ja johtokunnassa. Hän asuu Kangasalla ja on
Suomen Lähetysseuran palveluksessa.*

Naisenergiaa Lehmonkärjessä

Pysyvä joukko Vääksyn NNKY:n jäseniä kokoontui käynnistämään syksyn toimintaa Lehmonkärkeen, joka on koulutus-, loma- ja juhla-keskus Asikkalassa Päijänteen rannalla. Yhteinen mökkiviikonloppu tai purjehdus on jo perinne, joita olemme viime vuosina olemme vuorotelleet. Nyt oli vuorossa viikonloppu lomamökissä, mihin sisältyi mm. ruuanlaittoa, keskusteluja, ulkopaljussa istumista ja tähtitaivaan ihailua.

Aikaisempina vuosina olemme olleet "yhden yön" retkellä ja todenneet, että aika loppuu kesken. Tänä vuonna varasimme mökin perjantai-illasta sunnuntaihin ja vieläkin jäi tunne, ettei aika riittänyt. Suunnitelimmekin jo seuraavaksi koko viikon kestävä virkistys- ja rentoutusviikkoa!

Mökkiviikonlopun aikana valmistimme itsellemme kaulanauhan, johon pujottelimme helmiä. Korut teimme Helmi-materiaalin idealla eli jokainen kaulanauhan helmi edustaa henkilöä tai jotain asiaa, joka on erittäin tärkeä tekijälleen.

Tutustuimme kynttiläsomisteisiin, tuikki-viin kynttilöihin ja votiivikynttilöihin. Saimme tuotteista kiinnostavia osto-oikeuksia, ja siitä riittikin riemua pitkäksi aikaa.

VIP-mökissämme oli mahdollisuus rantasaunaan ja ulkopaljussa rentoutumiseen. Tähtitaivaan lisäksi valoa ja väriä tuli nyky-aikaisen paljon valoista. Ilmassa oli paljon puhetta naisen elämän eri alueilta.

Ruoan valmistimme ryhmissä, joissa jokaiselle riitti puuhaa. Ryhmiä oli alkupaloista koristeluun ja kaikkea siltä väliltä. Ateriaritimmme ei ihan noudattanut ruoka-asiantuntijoiden suosituksia, mutta eivätköhän poikkeamatkin ole sallittuja.

Samana viikonloppuna Etelä-Päijänteellä vietettiin saaristoviikon aloitusta ja saimme kutsun Lehmonkärjen päärakennukseen aloituskahveille. Samassa yhteydessä isäntämme kertoi, että uudella, kohta käyttöön otettavalla kokous- ja majoitustilalla ei ole vielä nimeä.

Eipä aikaakaan, kun ryhmämme jo keksi nimet uudelle ja muutamalle muullekin nimettömälle mökille. Odotamme jännityksellä saavatko ehdotuksemme kannatusta.

Sunnuntai-iltapäivän koittaessa lähdimme rentoutuneena ja virkistyneenä kotimat-kalle.

Riitta Pehkonen

KIITOS: Lämpimät kiitokset Taijalle Tunturikeimiölle kaikilta osanottajilta naisten vaelluksesta Pallakselta Hettaan 26.9.-1.10.

Iloitsimme syksyn kauneudesta, jota näimme ympärillämme. Iloitsimme auringosta ja yön tähdistä, sateesta ja lumihuuteleista. Iloitsimme yhdessäolosta, tuvan lämmityksestä ja ruuanlaitosta. Iloitsimme eteenpäin vievistä askeleista, vaikka polku oli välillä kivinen ja rinka painava. Iloitsimme perillepääsystä, kipeistä jaloista ja lämpimästä saunasta. Iloitsimme ihanan maittavasta kotiruuasta ja toinen toisistamme, että jaksomme.

Kiitoksen kirjasi Seija Kiviranta

Naisten Pankilta ensimmäinen miljoona kehitysmaiden naisille

Kirkon Ulkomaanavun hallinnoima Naisten Pankin rahasto on kerännyt ensimmäisen miljoonansa kehitysmaiden naisten toimeentulon tukemiseen. Miljoonan euron rajapyykki meni rikki vain hieman yli kaksi vuotta rahaston perustamisen jälkeen.

Naisten Pankki syntyi toukokuussa 2007 halusta tukea kehitysmaiden naisia heidän pyrkimyksissään kohti parempaa toimeentuloa. Naisten Pankki kerää varoja suomalaisilta yksityishenkilöiltä, yrityksiltä ja yhteisöiltä kehitysmaiden naisten yrittäjyyden ja toimeentulon parantamiseksi.

Naisten Pankki auttaa naisia toteuttamaan omia suunnitelmiaan

Turkulainen **Erkki Äärelä** liittyi Naisten Pankin osakkaaksi, luettuaan toiminnasta paikallisesta sanomalehdestä. Hän on yksi miljoonan euron rajapyykin saavuttamisen aikoihin osakkaaksi liittyneistä.

"Olin kuullut Naisten Pankista aikaisemminkin, ja pitänyt silloin toimintatapaa hyvänä. Lehdestä sain yhteystiedot, joiden avulla jo aikaisemmin kypsyntä aikomus lahjoittaa oli mahdollista toteuttaa. Naisten Pankki auttaa ihmisiä toteuttamaan omia suunnitelmiaan ja tulee siten konkreettisesti kohentaneeksi perheiden asemaa. Uskon myös, että apu menee parhaiten juuri perheille, kun se annetaan naisten kautta."

Ompelukoneesta ja pienestä kangasvarastosta kasvoi ompelimo

Naisten Pankin ketjun toisessa päässä on ugandalainen **Edith Nakabila**. Hän valmistui ompelijakurssilta vuonna 2007, yhtenä luokansa parhaista oppilaista. Koulun päätyttyä Edith sai ompelukoneen ja pienen kangasvaraston Naisten Pankin tuella.

Nyt lahjakkaalla ja määrätietoisella 23-vuotiaalla naisella on kotikylässään menestyvä ompelimo, jossa hän valmistaa itse

suunnittelemaan vaatteita. Edith tulee tuolloin hyvin toimeen. Osan säästöistään hän on käyttänyt liiketoiminnan laajentamiseen. Ompelamisen lisäksi hän on alkanut valmistaa hääkakkuja. Kakkujen leipomisen taidon hän oppi koulun kotitaloustunneilla.

"Kakkujen teko on hyvä lisä tilipussiini", Edith kertoo, "mutta ilman ompelukonetta ei sekään olisi ollut mahdollista."

Naisten Pankin avulla Edith on voinut muuttaa elämänsä suunnan ja pystyy myös auttamaan taloudellisesti äitiään ja nuorempia sisarusiaan.

Edithin lisäksi kerätyillä varoilla on jo tähän mennessä voitu auttaa tuhansia muita kehitysmaiden köyhiä naisia perheineen uuden elämän alkuun Etiopiassa, Kambodzhassa, Nepalissa, Perussa, Ugandassa ja Liberian. Naisten Pankin rahoittamien hankkeiden piirissä on yli 30 000 henkilöä.

Naisten Pankin osakkeen voi säästää kuukausilahjoituksella

Naisten Pankin tukijakunnassa on yksityishenkilöitä, yrityksiä ja yhteisöjä eri puolilla Suomea. Naisten Pankin osakkaiden määrä on tällä hetkellä kolmea vaille viisisataa. Osakkeiden lisäksi miljoonan euron pottia on kerrytetty esimerkiksi merkkipäivä- ja muilla lahjoituksilla sekä erilaisista tempauksista saatavilla tuotoilla. Naisten Pankin osakkeen voi säästää halutessaan myös kuukausilahjoituksilla.

Naisten Pankin rahasto tukee kehitysmaiden naisten työtä köyhyyden voittamiseksi. Rahaston varoilla rahoitetaan muun muassa kyläpankkeja ja niiden pienlainoja, ammattikoulutusta, työkalujen ja materiaalien hankintaa ja muuta yrittäjyyteen tähtäävää toimintaa. Hankkeiden toteutuksesta, seurannasta ja raportoinnista vastaa Kirkon Ulkomaanapu.

Lisätietoja:

www.naistenpankki.fi

Ungdomsbarometern: Kulturens betydelse i ungdomarnas liv ökar hela tiden

Ungdomar håller gärna på med konst och kultur eftersom de genererar glädje och upplevelser. Uppgifterna framkommer ur Ungdomsbarometern som utges av Statens delegation för ungdomsärenden och Ungdomsforskningsnätverket. Genom enkäten samlade man in information om aktiviteter inom konst och kultur samt inställningen till dessa hos finländska ungdomar i åldern 15–29 år.

Två av tre ungdomar har åtminstone en kreativ hobby. 40 procent har fler än en och en knapp tiondel är verkliga kulturella mångsysslare med fem olika konstintressen. Till de vanligaste hobbyerna hör handarbete, musicerande, fotografi, teckning och annan bildkonst. Att spela ett musikinstrument är det vanligaste av de aktiviteter som ingick i enkäten.

Största delen av de kreativa hobbyerna engagerar ungdomarna minst varje vecka. De ungdomar som spelar något instrument eller sjunger satsar mest aktivt på sin hobby. Fler än en tredjedel av dem sysslar med sin hobby varje dag. Unga kvinnor har i regel fler kreativa hobbyer, och de sysslar mer regelbundet med dem än männen.

Orsakerna varför ungdomarna sysslar med konst eller kultur är glädje upplevelser och känslan av att lyckas. Viktiga orsaker är också självuttryck samt att skapa nytt, inhämta kunskap och lära sig nya färdigheter. Samhörighet - att göra tillsammans, få nya vänner och träffa kompisarna - är också en mycket viktig motiverande faktor för omkring hälften av de ungdomar som sysslar med konst eller kultur. Att få offentlighet är däremot en viktig orsak för endast cirka var tionde ungdom.

Till de viktigaste kulturtjänsterna i ungdomarnas fritid och liv hör konserter, bibliotek och television. Allra viktigast är just konserter eller spelningar, som nästan fyra av fem uppgav som åtminstone rätt viktiga. Också bibliotekens roll lyfts fram i enkäten.

Ungdomarna verkar sätta mindre värde på arbete, men fortfarande uppger fler än två av tre att de hellre skulle ta emot till och med ett tillfälligt arbete än leva på arbetslöshetsunderstöd om den inkomst som fås i handen är lika stor. Ungdomarna är mer oroade över om de kommer att hitta jobb i framtiden än över hur de kommer att orka i arbetet.

Ungdomsbarometern är en serie publikationer som Delegationen för ungdomsärenden har gett ut sedan år 1994. De årliga publikationerna redogör för värderingarna och attityderna hos finländska ungdomar i åldern 15–29 år. Sedan år 2004 har Ungdomsbarometern utarbetats i samarbete med Ungdomsforskningsnätverket. Telefonintervjuerna för Ungdomsbarometern 2009 genomfördes i april–maj 2009.

Nuorisobarometri: Kulttuurin merkitys nuorten elämässä lisääntyy koko ajan

Nuoret harrastavat mielellään taidetta ja kulttuuria. Niistä haetaan ennen kaikkea iloa ja elämyksiä. Tiedot paljastuvat Valtion nuorisosiain neuvottelukunnan (Nuora) ja Nuorisotutkimusverkoston julkaisemasta Nuorisobarometrista. Siinä kerättiin tietoa 15–29-vuotiaiden suomalaisten nuorten osallistumisesta taiteeseen ja kulttuuriin sekä heidän asenteistaan.

Ainakin jokin luova harrastus on nykyään kahdella kolmesta nuoresta. 40 prosentilla niitä on useampi kuin yksi, vajaa kymmenesosa nuorista harrastaa jopa vähintään viittä eri taideharrastusta. Nuorten yleisimpiä luovan toiminnan muotoja ovat käsityöt, soittaminen, valokuvaus, piirtäminen tai muu kuvataide. Instrumentin soittaminen on nuorten yleisin luova harrastus.

Suurinta osaa luovista harrastuksista harrastetaan vähintään viikoittain. Aktiivisimmin harrastukseensa panostavat soitinta soittavat tai laulavat nuoret. Heistä useampi kuin joka kolmas on harrastuksensa parissa päivittäin. Nuorilla naisilla on enemmän luovia harrastuksia ja he harrastavat miehiä säännöllisemmin.

Nuoret hakevat taiteesta ja kulttuurista iloa, elämyksiä ja onnistumisia. Tärkeitä syitä ovat myös itseilmaisu, uuden luominen sekä tietojen ja taitojen oppiminen. Myös yhteisölliset syyt – yhdessä tekeminen, kavereiden saaminen ja tapaaminen – ovat tärkeitä syitä noin puolelle taiteen tai kulttuurin parissa toimivista nuorista.

Julkisuutta hakee vain noin joka kymmenes.

Tärkeimpiä kulttuuripalveluita nuorten vapaa-ajan ja elämän kannalta ovat konserterit, kirjastot ja televisio. Tärkeimpiä ovat konserterit tai keikat, jotka ovat ainakin melko tärkeitä lähes neljälle nuorelle viidestä. Myös kirjastojen rooli nousee esiin.

Nuorten käsitys työn tärkeydestä näyttää heikkenevän, mutta edelleen useampi kuin kaksi kolmesta ottaisi mieluummin vaikka tilapäistäkin työtä kuin eläisi työttömyyskorvauksella, jos käteen jäävä tulo olisi yhtä suuri. Nuoria huolettaa enemmän se, onko heillä tulevaisuudessa töitä, kuin se, kuinka he jaksavat työelämässä.

Nuorisobarometri on Nuorisosiain neuvottelukunnan vuodesta 1994 lähtien vuosittain julkaisema suomalaisten 15–29-vuotiaiden nuorten arvoja ja asenteita selvittävä julkaisusarja. Vuodesta 2004 lähtien Nuorisobarometri on tehty yhteistyössä Nuorisotutkimusverkoston kanssa. Nuorisobarometri 2009 perustuu 1900 puhelinhaastatteluun huhti–toukokuussa 2009.

Elämäntapana rukous

Nykypäivänä kuullaan mediasta jatkuvasti, että omat elämäntavat pitäisi muuttaa ja tehdä elämäntaparemontti, mitä se sitten lieneekään. Rupeanko dieetille ja lopetan karkin syönnin, penkkiurheilun vaihdan urheiluhulluudeksi tai sitten siirryn tavallisesta kotitalousroskien kierrättäjästä ekoaktivistiksi? Mutta jos minulla on jo joku elämäntapa, joka ei olekaan suuren yleisön suosikki eikä median lempilapsi?

Minun elämäntapani on rukous. Olen elämäntapaani kasvanut, ja se on ollut pitkä ja opettavainen prosessi eikä se ole vielä edes valmis.

Minulle rukous on jotain paljon suurempaa kuin se, että illalla laitan käteni ristiin ja kaikkien toiveiden ja kiitosten jälkeen sanon ”Aamen”. Rukous on antautumista Jumalan tahdolle. Se on ymmärtämistä, että kaikki mitä on minun sisällä ja minun ympärilläni tässä maailmassa, on Jumalan ihmeellistä luomistytöä. Se on kauneuden näkemistä elämän itsestään selvissä hetkissä ja ihmeiden kokemista tilanteissa, joissa kaikki on niin tavallista.

Rukous on sama asia minulle kuin hengittäminen ja sydämen löylyt, elämän sykkivä syke. Rukous alkaa, kun aamulla avaan silmäni ja saan kiittää uudesta aamusta, ja loppuu illalla, kun voin ylistäen Jumalaa laskeutua hänen lempeään syliin levolle.

Rukous on surun murta-
man hetken tuki, ainut
oljenkorsi, kun enää
ei ole voimia taistella.
Silloin rukous on
kuin myrskyisä meri
missä laivoillakin
on vaikea päästä
eteenpäin. Mutta
silti Jumala kuulee,
vaikka äänet huk-
kaisivat kyyneleihin.

Onnellisten het-
kien rukous on
kuin ammuttu nuoli,
täynnä intohi-
moa ja

voimaa. Nopeana kuin tuuli se lentelee Jumalan luokse viemään hyvää uutista ja kiitoksen sanomaa.

Arjen rukous on matkakumppani, joka pysyy rinnalla ja auttaa selviytymään. Se on kuin auringonvalon heijastus raitiovaunun vihreällä värillä. Se on kuin työkaverin lempeä hymy, mistä ammentaa voimaa. Se on aika olla Jumalan kanssa kahdestaan ja antaa toisilleen aikaa hengähtää.

Väsyyksen rukous on kuin aavikon kuumuuden huminaa: ei ole voimia, vaikka kaukana olisikin sinertävä vesiraja, josta kuitenkin tietää, että se on vain kangastus.

Iloisuuden rukous on vauhdikas kuin ruutua hyppäävien pikkutyttöjen riemunkiljaisu. Siinä on voimaa, siinä on iloa ja aitoa eheää elämää ja se pursuaa sisäistä tyytyväisyyttä. Esirukous on kuin pelottava ääni yössä, silloin tietää, että sinua tarvitaan ja nyt pitäisi toimia. Antaa itsestään kaiken. Toisaalta esirukous on kuin kevätpuron solinaa, jonka virran mukanaan lähetät Jumalalle hiljaisen pyynnön – auta.

Rukous on elämän jakamista Luojamme kanssa, se on rinnalla elämistä ja välittämistä. Rukous on antamista ja saamista, etsimistä ja löytämistä.

Rukous on aina minun kanssani, se on läsnä kun imuroin ja se on mukana kun shoppailen. Se on läsnä ilossa ja surussa, se on kanssani aamuin ja illoin. Rukous on minun elämäni keskeisiä asioita, se on minun elämäntapani ja selviytymiskeinoni. Niin kauan kuin elän, myös rukouilen, ja kun rukouilen, niin tiedän, että elän.

Olen elämäntaparukoilija.

Tuuli Raamat

Kuva: Eija Harju

Laulupuu on ollut alusta lähtien suosittu vaeltajien taukopaikka matkalla Keimiötunturille.

Hetki rukoukselle.

Ensilumi tunturilla.

Keimiötunturin luminen rinne on kuin marenkia.

Vaellus Pallaksella.

Tarja Seppänen

NNKY:n järjestöpäivät Tunturikeimiöllä

8.-11.10.2009

Positiivista naisenergiaa, ensilunta, vaellusta, tuntureita, Lapin lumoa, virkistävää ohjelmaa, innostavia ideoita, lennokasta senioritanssia, huikaiseva Seitsemän veljeksien ensi-ilta, taidokasta runonlausuntaa, musiikkia, letunpaistoa, turvetta saunassa, Raamatun naisia työpajassa, yhteistä ideointia, toiveita, rentoutusta, lepoa ja rukousta - Tervetuloa NNKY:n järjestöpäiville jälleen ensi vuonna!

Ison majan tupa.

Seitsemän veljeksien rooleissa liiton henkilökunta.

Illanviihton lennokasta senioritanssia.

Kieppi.

Huovutusta työpajassa.

Letunpaistoa kodassa.

Räätileipää järjestöpäivillä - ja mitä se meille opettikaan!

NNNKY:n järjestöpäiviä vietettiin tänä vuonna Tunturikeimiöllä lokakuun alussa. Meillä, noin 40:llä naisella ja eri puolilta Suomea tulleilla paikallisyhdistysten ja keskuhallinnon edustajilla, oli muutaman päivän ajan mahdollisuus vaihtaa yhdistysten kuulumisia, nauttia olemassaolostamme vaeltamisen, rentoutuksen, saunomisen, syömisen ja yhteisen rukouksen antamin kokemuksiin sekä oppia uutta sekä itsestämme että toisiltamme. Minulle eräs mieleenpainuvimmista kokemuksista oli työpajassa paistettu räätileipä! Tämän kokemuksen haluan jakaa kanssanne. Kokemus perustuu siihen, että koskaan et johonkin tilanteeseen jouduttuasi saata etukäteen tietää, mihin se sinut johdattaa!

Räätileipä! Moista sanaa en ollut koskaan kuullut. Enkä myöskään käsittänyt, mitä tekemistä jollakin leivällä on järjestöpäivillä. Mutta kuten kohta huomaatte – kaikella on tarkoituksensa. Vaasan NNKY on jo vuosien ajan valmistanut räätileipää myyjäisiään varten ja tämän leivän myynnistä saaduilla tuloilla se on pystynyt osittain vastaamaan omistamansa toimitalan aiheuttamista kuluista. Vaasalaiset olivat ehdottaneet järjestöpäivien ohjelmaan räätileivän valmistamisen, jotta toisetkin NNKY:t voisivat käyttää kyseistä leivonnaista myyjäistuotteenaan sen helppotekoisuuden ja ihanan maun takia. Hyvä näin, peruste oli oikein hyvä. Kun sitten istuimme ryhmänä odottamassa leivän kohoamista ennen sen paistamista, ajauduimme syvälliseen keskusteluun räätileivän synnystä, nimestä ja historiasta. Meillä oli käytössämme NNKY-liiton historiikirja *Suuri sisarpiiri* ja **V.A.Mansikka-ahon** kirja *Riutula ikirakkaus* ja näiden sekä suusanallisen informaation perusteella meille selvisi, että räätileipä on tullut Vaasan NNKY:n tietoisuuteen Riutulan lastenkodin historiaan liittyvän kytköksen kautta.

Räätileivästä Riutulan lastenkotiin

Ja mitä meille merkitsee Riutulan lastenkoti? Tämä maailman pohjoisin lastenkoti oli NNKY:n omistama paikka Inarin kunnassa, Muddusjärven eteläpäässä Leutolahden rannalla. Inarinsaamelainen **Abraham Johanneksenpoika Aikio** suunnitteli sinne asuntonsa vuonna 1851 ja tila nimettiin Riutulaksi. Viisi vuotta myöhemmin tilaa asutti uudisasukas **Henrik Mattus**. Sairaanhoidtaja **Naemi von Bonsdorff** teki Mattuksen suvun kanssa tilasta kaupat vuonna 1903 ja lahjoitti sen NNKY:lle. Lahjakirjassa määriteltiin, että tilan tuli palvella Lapin lähetyssasemana sekä vanhusten ja lasten turvakotina. NNKY:n vanhain ja lasten turvakodin vihkiäisiä vietettiin loppiaisena 1907. Samoissa tiloissa aloitettiin kansakoulu vuonna 1915 ja tyttöjen talouskoulu vuonna 1914. Tuhoisa espanjantauti tappoi vuonna 1920 Inarissa yli 200 ihmistä ja niinpä lastenkoti sai runsaasti orpoja tämän taudin jäljiltä. Sodan aikana lapset lähetettiin Ruotsiin ja Ylivieskaan, mutta sodan päätyttyä he saattoivat palata takaisin, sillä rakennuksia ei sodan aikana hävitetty, vaikka kaikki irtaimisto tuhottiinkin. Lastenkotia nykyaikaistettiin vuonna 1966; se oli toiminut lähes omavaraisena ko. vuoteen saakka, mikä oli merkittävää sen takia, että tie sinne saatiin rakennettua vasta vuonna 1963. Lastenkoti tuli kuuluisaksi, kun operaatio Kulkuset käynnistyi vuonna 1956; Amerikan ilmavoimien viestilaivueen sotilaat toivat joululahjoja Saksan tukikohdasta maailman pohjoisimpaan lastenkotiin Riutulaan.

Riutulassa toimii nykyisin Nuorisokeskus Vasatokka

Riutulan lastenkoti lakkautettiin vuonna 1978 ja siellä silloin vielä olleet lapset sijoitettiin perheisiin. Aluksi NNKY vuokrasi tilat Saamelaisalueen Ammatilliselle kurssikeskukselle oppilasasuntolaksi. Vuonna 1988 NNKY lahjoitti rakennukset Inarin kunnalle, joka yhdessä Opetusministeriön kanssa kunnosti tilat ja vuokrasi ne Metsähallitukselle, joka vuorostaan käynnisti Riutulassa Suomen Nuorisokeskusten verkostoon kuuluvan Eräkeskus Inarin vuonna 1994. Tällä hetkellä toiminnasta vastaa Inarin kunnan omistama Nuoris- ja luontomatkailukeskus Inari Oy, ja suuri osa käyttäjis-

tä on edelleen lapsia ja nuoria. Lähempiä tietoja voi tutkia osoitteesta www.vasatokka.fi. Kun puhutaan Riutulasta osana NNKY:n toiminnan historiaa, on hyvä muistaa, että Riutula oli yksi lastenkoti niiden kaikkiaan yhdentoista lastenkodin rinnalla, joita paikallisyhdistykset eri aikoina ylläpitivät.

Räätileipä johdatteli järjestön historiaan

Siis se räätileipä! **Aune Mattus** oli ollut keittäjänä Riutulassa pitkät ajat ja valmistanut siellä räätileipää. Mutta jotenkin kesken oman leipämme valmistamista olimme painuneet keskustelussamme syvälle NNKY:n historiaan ja alkuvuosikymmenten toiminta-ajatuksiin. Olin hämmästynyt siitä, että näin kummallisella tavalla meitä johdatettiin ajattelemaan aikaisempien sukupolvien ahertajia ja NNKY:n työntekijöitä: on vastattava kunkin ajan asettamiin haasteisiin ja yrittävä löytää kulloinkin aikaan sopivimmat työtavat! Leipä, räätileipä, ”kuorimattomasta vehnästä jauhetuista jauhoista nostattamalla leivottu pyöreä leipä” tai ”makea norjalainen leipä” oli vienyt meidät syvälle oman järjestömme historiaan ja antanut ”jokapäiväisenä ateriana” meille eväitä tutkia tätä päivää ja meille asetettuja haasteita.

Vuonna 2010 NNKY:n jäsenlehti täyttää 110 vuotta

Totesimme lämmöllä myös oman lehtemme merkityksen tiedonvälittäjänä kautta vuosikymmenten ja tulevan vuoden 2010 olevan lehdellemme juhlavuoden, kun ensimmäisten NNKY:n lehtien *Mot hemmet* ja *Kotia kohti* perustamisesta vuonna 1900 tulee kuluneeksi 110 vuotta! Räätileipä paisutui uunissa ja me olimme perimmäisten kysymysten äärellä: minkä merkityksen me tämän päivän toimijat annamme omalle tiedonvälitykselle? Tämänkin vastuun ymmärtäen halusin tällä lyhyellä kokemuksellisella muistelolla järjestöpäiviltä muistuttaa meitä kaikkia siitä, että aikaisempien sukupolvien tekemä työ on aina jokaisen järjestön tämän päivän työn perustana, ja kummallista kyllä, vanhoista työmenetelmistä löydämme usein inspiraatiota uudistaa toimintaamme kulloisiakin vaatimuksia vastaamaan.

Me tarvitsemme ajoittain pysähtymistä ja uudelleen orientoitumista sekä yksityiselämässämme että järjestötyössä. On ihanaa, kun pienissä hetkissä saa kosketuksen suuriin näkyihin! Olen suuresti kiitollinen siitä, mihin kaikkeen räätileipä meitä järjestöpäivillä johdatti. Jopa lappilainen ruokaperinne on tullut tutummaksi selvitellessäni kyseisen leivän käyttöä nyky-Lapissa. Kaikista tärkeintä oli kuitenkin oivaltaa historiaan tutustumisen kautta se, että NNKY on yhä tänään tärkeä naisjärjestö, ei vain Suomessa, vaan osana suurta kansainvälistä sisarusjoukkoa!

Eläköön räätileipä, eläköön Tunturikeimiö ja kaikki se hyvä, mitä meistä kaikista löytyy! Paistakaamme leipää ja tarjotkaamme sitä muillekin; se on meidän tehtävämme. Leipää, jokapäiväistä elämää, me kaikki halajamme ja yhteisessä rukouksessa olemme toisiamme lähellä, vaikka olisimme kaukana, sukupolvesta sukupolveen.

Outi Piironen-Backman

Näin valmistat räätileivän

Räätileipä on lappilaisten kahvilleipä vuodelta 1845.

- 1 l maitoa
- 5 hyppysellistä suolaa (3 tl)
- 1 pala hiivaa
- 3 kahvikupillista siirappia
- 250 g rusinoita
- 1 kg grahamjauhoja ja vähän vehnä jauhoja sitkoksi

Annetaan taikinan nousta. Leivotaan limpuiksi. Kohotetaan. Paistetaan 170 °C 40 min. Lopuksi voidellaan siirappikahvilla.

Kuvat: Mari Hyttinen

Räätileivän ohje tuli Vaasan NNKY:hyn Riutulan lastenkodista Lapista.

Räätileipä kohoaa vuoassaan.

Tunturikeimiöltä pääsee kätevästi vaeltamaan tai hiihtämään lähituntureille. Yhdistysten retkiohjelmaa räätälöidään tarpeiden mukaisesti. Lisätietoja puh. (09) 434 2290 tai 0500 209 360, myynti@tunturikeimio.fi, www.tunturikeimio.fi.

Oulun naiset Tunturikeimiöllä

Oulun NNKY:n naisten syysretki Tunturikeimiölle osui hetkeen ennen lumentuloa. Ilmassa oli jo talven tuntua, mutta aurinko paistoi kirkkaasti ja tunturille kiivettiin lähes tyyneessä säässä. Keimiötunturi valtasi kaikkien sydämen, niin ensikerälaisten kuin jälleen kerran vakituisten keimiönkävijöidenkin. Retkestä jäi monta valoisaa muistoa sekä evästä tuleviin piirteisiin päiviin.

Matkalaiset kirjoittivat yhteistuumin matkakertomuksen, laatusanoja heiteltiin sokkona – ja tällainen tarina syntyi:

”Bussilastillinen sulaisia naisia lähti lämpimästi matkaan perjantaina elämyksellisestä Oulusta kohti sydämellistä Lappia. Levännyt Erkki-kuski ihastutti naiset tyyneellä ajotaidolla. Punainen Maarit toivotti kaikki tervetulleiksi tasapainoiselle matkalle. Matkalla pysähdyttiin kaikkien palkitsevien alenuskylttien kohdalla. Perille saavuttiin lähes aikataulussa. Vastassa meitä olivat rauhallinen Hilka ja hyväntuulinen Taina. Ensimmäinen ilta kului hiljaisissa merkeissä. Hyväntuulisin aamuin ja omenaisin illoin rentouduimme. Näin kiitolliset vartalot tulivat kuntoon onnellisen päivän haasteita varten. Huolettoman aamiaisen jälkeen haaveellinen ryhmä lähti tai-

valtamaan kohti puhdasta tunturia. Ensimmäisinä valaisevan tavoitteensa saavuttivat Elli, Taimi ja Anita. Viimeisinä leirin puolestaan palasivat Irmeli, Arja ja Minna. Iltapäivällä rauhasissa Naistenlammessa toiveikkaasti kastautui mm. Anne avantouimarin kokemuksella. Illalla sopuisa laulu raikui syvällisen takkatulen äärellä hulvattoman Annen johdolla.

Sunnuntai valkeni ihanaudessa lumisateessa. Rauhallinen joukko patiko aurinkoisille Kalamajoille. Raili kuunteli mesua matkan aikana tutulla reitillä. Anneli herätettiin matkaan viime hetkellä. Jääkylmät Kalamajat tekivät vaikutuksen muhevaan joukkoon ja mm. Tessa kuvasi ahkerasti. Monille retkeläisille ennakkoluulottoman Keimiön ja uskomattoman Pallaksen maisemat olivat jo ennestään tutut, näin mm. Eilalle ja Maijalle. Tyytyväisellä Pallaksella ensimmäistä kertaa puolestaan kävivät Nina ja Raili. Sunnuntai-illan lempeä hetki vietettiin kiitollisessa kodassa, missä mm. Aulikki paistoi haikean letun ja Marjatta kärästi utuisen makkaran. Maanantaina jätimme kylmät jäähyväiset Keimiölle maanvärisen hain mielen.”

Oulun NNKY

110-vuotias Oulun NNKY – muodin mekka

Riitta Ranttilä

Oulun NNKY:n 110-vuotisjuhlan kunniaksi järjestetyllä aamiaisella ei turhia jäykistelyä. Toiminnanohjaaja Maarit Peltoniemi iloitsi tyttärensä Sonja Joutsenen ideoimasta muotinäytöksestä.

Oulun NNKY:llä juhlittiin lokakuun lauantai-aamuna yhdistyksen 110 vuotta aamiaisen, musiikin, muistelemisen ja muotinäytöksen merkeissä. Iloinen puheensorina kantautui heti aamutuimaan huoneistosta kadulle, ja toivotti kulijat tervetulleeksi mukaan juhliin.

Muisteluissa yhdistyksen vanhimpiin kuuluva Irja kertoi 1950-luvun vaikuttajanaisen, Musterin henkisestä perinnöstä yhdistyksessä, jossa ”ihmiset kokoontuessaan saavat avautua ja olla oma itsensä”. Laulunlahjansa kajautti ilmoille Hanna-Leena, pohjoisen nainen, mutta tuore oululainen.

Muotinäytös oli koottu yhdistyksen omasta garderobista eli kellarissa pidettävän kirpputorin asukokonaisuuksista, asusteista, kengistä ja laukuista. Muotinäytöksen liikkeelle panevana voimana toimi yhdistyksen nuorin nainen Sonja, juontajana varsinainen verbaalikko Hilka ja esiintyjinä yhdistyksen omat mallit.

Juhlatunnelmissa

Riitta Ranttilä

Keski-Uudenmaan NNKY täytti 20 vuotta

joista mainittakoon seurakunta, kunnan sosiaalitoimi ja erilaiset järjestöt. Luonnollista oli yhteistyö NNKY-liiton kanssa, jonka järjestämiin koulutus- ja jäsentapaamisiin osallistuttiin. Yhdistykseen kuului naisia ja tyttöjä, joilla oli omat toiminnot.

Liiton toiminnoista nostan esiin Maailman rukouspäivän, Ilo olla Nainen -tapahtuman ja Tammi-risteilyn. Seurakunnan kanssa on järjestetty naisten päiviä, eriaiheisia kirkkopyhiä ja tilaisuuksia **Armi Syrjäsen** lähetysrenkaan toimintana. Vilakalaisten naisten lauluryhmän vierailu hoidettiin NNKY:n, seurakunnan ja Tuusulan Karjalaisen kanssa.

Yhdistyksen toimintamuotoina olivat mm. Jokos-kerho, joka on toiminut ja toimii edelleen vanhemman väen kohtaamispaikkana. Naisille on ollut jumppaa, lentopalloa, ulkoilutapahtuma valkovuokkojen aikaan ja luentotilaisuuksia ajankohtaisista aiheista, myyjäisiä ja retkiä. Tytöillä salibandya ja kokeiluna babysitterkoulutusta ja -toimintaa. Vierailipa Karhulan NNKY:kin Keravalla ja keravalaisia osallistui Sysmän NNKY:n Keimiön retkeen. Olipa EU-tiedon iltakin, johon kutsuttiin ulkoministeriön virkamies kertomaan asiasta. Hautausmaapäivästä tehtiin aloite kirkkoneuvostolle ja työnjaosta sovittiin seurakunnan kanssa.

Tuloksekas tuumausvuosi

Käynnistimme keskustelun toimintaedellytyksistä, koska nykyisin työelämä vaatii työikäisiltä lisääntyvästi voimavaroja ja toisaalta sitoutumista vältetään. Kokeilimme viiden kerran kokoontumista ”Jokanaisen syys 1999”, johon saimme ta-

loudellista tukea NNKY-liitolta. Samoihin aikoihin salibandy kuitui ja tytöt kasvoivat ulos opiskelu- ja perhemailmaan. Olimme huolestuneita yhdistyksen ikärakenteesta. Myös lähetysrenkaan työ loppui, mutta jatkoimme Pienimmän Lantian Yhteisön aktivoinnilla. Järjestimme kyselyn yhdistyksen tulevaisuudesta. Kyselyn jälkeen tuntui siltä, että toiminnan tavoite on olemassaolo. Jatkoimme jo olemassa olevia toimintoja ja toisaalta harkitsimme sapattivuoden pitoa. Vaikea hetki oli, kun järjestöjen tilat sanottiin kaupungin toimesta irti ja uhattiin takautuvilla vuokrilla.

Tuumausvuosi oli silti tuloksekas. Löysimme uusia henkilöitä ja uusia toimintaideoita, jotka nyt näkyvät yhdistyksen toiminnassa. Nyt yhdistyksen hallitus on kokonaan uusiutunut ja kehitystyö jatkuu.

Yhdistystyössämme on ollut vahvoja toiminnan kausia jakehityskausia, jotka ovat sidoksissa ympäröivään yhteiskuntaan.

Toivotamme yhdistystoimijoille vaivannäöstä ja siunauksista rikasta työarkaa Keski-Uudenmaan NNKY:ssä!

Paula Halmisto

Keski-Uudenmaan NNKY:n juhlaa vietettiin Keravalla 17.10. Yläkuvassa Paula Halmisto. Toisessa kuvassa puheenjohtaja Liisa Hynnen. Kuvat: Pirjo-Liisa Penttinen.

Siiri Riiho täytti 90 vuotta

Mikä mimmi!

Siiri Riiho voi vain ihailla. Hän on aikaansa seuraava ysykymppinen, joka syntymäpäivähaastattelussaan kertoi pitkäaikaisesta työstään NNKY:ssä.

Siiri Riiho tuli NNKY:n palvelukseen 30-luvulla teollisuuskeskustyöntekijäksi. Vuonna 1942 hän siirtyi NNKY:n Liiton nuorisosihteeriksi Helsinkiin ja vuonna 1953 hänen työalakeseen vaihtui aikuistyö. Eläkeikään saakka hän vastasi mm. Keimiotunturinmajan, nykyisen Tunturikeimion, toiminnasta Muoniossa. Lapista tuli hänelle rakas paikka.

NNKY:n historiakirja Suuressa sisarpiirissä kerrotaan, että aloitit urasi teollisuuskeskustyöntekijänä.

– Olin teollisuuskeskustyöntekijänä NNKY:llä Nokialla. Silloinen Suomen gummitehtaan johtaja **Liljeroos** oli tutustunut Tampereen NNKY:hyn ja kysyi, että eikö NNKY-liitto voisi lähettää heillekin työntekijän. Sinne sitten pääsihteeriksi **Siiri Loimaranta** minut vei, olin 22-vuotias. Ja aivan uus työpaikka ja olin muutenkin aivan vihreä, mut se oli kyllä todella hyvää aikaa se koko kymmenen vuotta. Sota-aikana ihmiset olivat vastaanottavaisia ja halukkaita tulemaan mukaan kaiken, mitä vain tarjottiin. Meillä oli paljon kurssitoimintaa ja tehtaan johto todella kannusti ja auttoi. Sain kulkea vapaasti tehtaalla ja kutsua nuoria naisia - ja niitähän tuli.

– Lapsityö tietysti laajeni luonnostaan. Myös kaatuneitten omaisten huolto kuului työhöni. Eläkeläisten luona kävin ja hoitelin heidän asioitaan. Joka vuosi järjestettiin suuret eläkeläisten joulujuhlat, ja kuljin kummitehtaan autolla ajamassa paketteja talosta taloon, ja kaikkea tämmöstä, se oli hyvin antosaa aikaa. Vähitellen työ laajeni. Tuli Nokia-yhtiö, ja sieltä alkoi tulla väkeä, ja sitten SOK:n leipätehtaasta pyydettiin, että heidänkin nuorille järjestettäs jotain. Sillä tavalla tuli lasten ja nuorten kerhoja. Niitä oli kyllä satoja. Ja SOK:n sosiaalipäällikkö **Rouvinen** osallistui Keimion työleirillekin, kun omaa majaa rakennettiin. Innostuivat niin! Tuki tehtaalla oli laajaa eikä kukaan sanonut, että tee tätä tai tuota vaan sai luoda sen oman työnsä.

Miten nuoret tulivat NNKY:hyn mukaan?

– Nokialla oli niin paljon kerhoja, etten voinut niissä kaikissa olla itse. Koulutin niistä omista nuorista ohjaajia lastenkerhoille. Meillä oli joka kuukausi kerhonohtajien kokous, jossa suunniteltiin työtä ja toimia. Tällä tavalla nuoret kiintyivät NNKY:hyn, tuli nuoria jäseniä ja työ saatiin luistamaan. Keimiötäkin pyöritettiin samalla tavalla ja vetäjiä koulutettiin leireillä koko ajan. Sillä tavalla saatiin uutta väkeä mukaan.

– Se oli todella hyvää aikaa. Nuorena työntekijänä ei kai voisi parempaa työyhteisöä löytää. Sodan jälkeen tilanne muuttui ja tuli niin paljon politiikkaa, että tehtaallakaan ei enää saanut kulkea vapaasti. Teollisuuskeskustyön hiipumiseen johti myös se, että seurakunnat alkoivat tehdä nuorisotyötä ja perustivat nuoriso- ja lastenkerhoja. Heillä oli palkatut johtajat ja meillä vapaaehtoiset, palkattomat, ja siitä tuli semmonen ristiriita.

– Paikallisyhdistysten toiminnassa oli mukana vapaaehtoisia ja sen vuoksi järjestimme liiton toimesta erilaisia kursseja. Kotimaan työ oli mielestämme tärkeä ja paikallisyhdistyksiä oli enemmän kuin nyt, mutta maailma oli pienempi eikä yhteyksiä ulkomaille ollut paljoa. Pääsihteeriksi **Sylvi Visapää** kävi ulkomaan kokouksissa, me muut lähinnä pohjoismaisissa kokouksissa ja kursseilla. Liiton sihteerikokouksissa suunniteltiin työtä. Siitä pidettiin huolta, että joka yhdistyksessä kävi lukukauden aikana joku liiton työntekijöistä. Sillä tavalla voitiin auttaa yhdistyksen jäseniä tekemään työtään. Joskus olimme useita päiviä paikkakunnalla ja autoimme alkuun.

Miten Keimö Muoniossa tuli työalueeksesi?

– NNKY:hän oli jo järjestänyt hiihtokursseja. **Helka Ristolainen** oli voimistelunopettaja joka rupesi ajamaan tätä

– Keimiöllä ennen kaikkea valettiin. Esimerkiksi Hetan vaellus on upea, todennäköisesti Suomen kaunein vaellusreitti. Hengellinen puoli oli tärkeä. Istuttiin takkatulen ääressä ja puhuttiin. Kuljin hyvin paljon Lapissa myös loma-aikoinani. **Kerttu Nikinmaan** kanssa laskettiin välimatkoja ja etsittiin ruoka- ja yöpymispaikkoja. Sillä tavalla kävimme reittejä läpi edellisenä kesänä ja saimme retket sujumaan, kertoo Siiri Riiho työstään.

asiaa Sylvi Visapään kanssa. Pari hiihtokurssia järjestettiin Pyhä-tunturilla, mutta Lappihan oli poltettu kokonaan eikä majoituspaikkoja ollut. Pyhä-tunturilta löytyi yksityinen maja, jossa hiihtoleirejä voitiin pitää. Ne, jotka olivat siellä leirillä, saivat ajatuksen, että pitää rakentaa oma maja kun ei muita paikkoja ole. Helka Ristolainen oli siinä voimakkaasti mukana. 1949 Oulussa vuosikokouksessa päätettiin, että hän ja sisarensa **Ritva Heikkilä**, joka oli Kansallisteatterin dramaturgi, lähtivät etsimään paikkaa omalle majalle. Oli semmoisen huhutieto, että Länsi-Lapissa **Lempi Keimioniemi** Jerisjärven rannalla saattaisi myydä maata. Valkeakosken tehtaot olivat ostaneet häneltä maata. Ja niinpä sisarukset lähtivät Lempi Keimioniemen luokse.

– Muonion ja Kittilän välillä kulki ratsupolku, jossa vastaan tuli mies, ja kun Helka Ristolainen rupesi juttelemaan millä asialla tässä kulkevat, oli mies sanonut, että menkää lukkarin taloon, ne myyvät teille maata ja ne tarttevat rahaa. Mies oli **Teivainen**, maanmittausinsinööri, joka oli kartotamassa tuntureita. Niin he menivät lukkarin taloon ja katsoivat sitten samantien tontin paikan rinteestä. Ja menivät sitten Lempin luokse yöksi ja ottivat yhteyttä Helsinkiin. Sylvi Visapää tuli tekemään kauppaa. Pallaksen nykyinen hotelli oli silloin rakennettu, saksalaisethan hävittivät vuonna -39 valmistuneen hotellin lähtiessään. Mitään muita paikkoja ei niillä seuduilla ollut. Valkeakosken tehtaot rakensivat omaa paikkaansa samaan aikaan. Minä lähdin mukaan kun **Patti Schaumann**, joka oli silloin NNKY:n sihteerinä, pyysi raivausleirille ja tietysti innostuin, vaikka en Lapista mitään ymmärtänyt. Olin leirillä kokkina, lukkarin pihassa keitettiin ruokaa, meitä oli muistaakseni 18 henkeä. Nokialta sain seitsemän nuorta innostumaan mukaan. Keimiöllä on vielä pieni vihko, jonka yksi leriläisistä teki. Heihin olen ollut yhteydessä

Mari Hyttinen

Haastattelupäivän viemisiä Siiri Riiholle Forssaan.

vielä näihin vuosiin asti. Olin mukana kahdella työleirillä ja kun Patti Schaumann lähti NNKY:stä Lontooseen Merimieskirkon palvelukseen, Keimio siirtyi työalueekseni.

Siitä alkoi sitten rakkaus Lappiin?

– Niin. Lappi oli silloin ihan erilainen kuin mitä se on nyt. Ei ollut maanteitä, ei ollut sähköä, ei ollut puhelimia, ei meillä Keimiöllä eikä muilla. Olimme alusta asti yhtä perhetä lähistön asukkaiden kanssa. Muistan kerran, kun lukkarin emäntä sanoi, että heidän Arvillakin on nyt pyörä. Se oli niin suuri asia, koska aikaisemmin ei ollut kuin soutuveineitä. Kuljimme veneellä Jerisjärveltä Kutunivaan viiden kilometrin matkan tai kävelimme ratsupolkua pitkin. Talvisin hiihdettiin. Siksi pyörä oli niin suuri asia!

– Muistan myös, kun taloihin alkoi tulla viikkolehtiä, joita ei sitä ennen ollut kenelläkään. Sitten tuli televisio. Trastin poika tuli kerran majalle ja sanoi, että kuule Siiri, nyt ne on menneet kuuheen. Yhtäkkiä Lappi muuttui ja sinne tuli hetkessä kaikki se, mitä me saimme monien vuosien varrella. Sitten tuli perämoottorit veneisiin ja sitten **Keimioniemen Aatun** emäntä voitti arpajaisista auton ja Aatu rupesi ajamaan taksia. Sillä tavalla tuli autot. Se oli niin erilainen maailma ja olen saanut nähdä, kuinka kaikki on kehittyä ja muuttui. Ihmisten sydämellisyys ja vieraanvaraisuus on aina ollut erilaista kuin täällä. Mutta se on varmasti sitä, kun on asuttu tiettyjen taipaleten takana ilman yhteyksiä. Siellä oli aina suuri asia, kun joku tuli käymään. Aina oli kahvipannu kuumana ja piti elää ilot ja surut. Kuinka monet hautajaiset ja vihkiäiset on eletty. Jollain tavalla yhteisöllisyys oli erilainen silloin.

Onhan Lappi muuttunut niistä ajoista, niin kuin mekin on täällä muututtu.

Millaisia terveisiä haluat lähettää NNKY:läisille?

– Olen lukenut NNKY:n jäsenlehteä ja NNKY:n ohjelmassa on paljon nykyaikaan liittyvää kuten meillä oli aikamme. Kyllä minun nähdäkseni NNKY:llä on tänä aikana vielä paljon tehtävää. Toivon, että yhdistyksissä löydettäisiin nämä tehtävät – ja uskottaisiin siihen, että meillä on tehtävää! Tarvitaan vain se kuuleva, näkevä ja tekevä ihminen. Kun ajattelen niitä NNKY:n tätejä, niin kuin me vanhempia naisia silloin kutsuttiin, kyllä ne on ollu rohkeita naisia. Ne ovat uskaltaneet.

Sinä mukaan lukien.

– Sylvi Visapäällä oli hyvä sanonta: Ennen oli suuret profeetat, nyt ovat nämä pienet profeetat. Nyt ovat nämä pienet profeetat, jotka tekevät sen oman työnsä. Lähtekää rohkeasti vaan liikkeelle! Ei me ennenkään mitään osattu, tehtiin vaan.

Mari Hyttinen ja Riitta Rantila

Kirjoja, kirjoja

Yksityispotilas. PD. James. Suom. Kristiina Savikurki. Otava.

Beulahin kukkulalla. Reginald Hill. Suom. Marja Luoma. Gummerus.

Tämä kirjasyksy hemmottelee televisios-takin tuttujen *Yorkshiren etsivien* ja ylikomisario Dalglieshin ystäviä. **P.D. Jamesin** uusin Dalgliesh-kirja *Yksityispotilas* kertoo toimittajasta, joka vetäytyy yksityisklinikalle poistattamaan kasvoistaan isänsä kauan sitten aiheuttamaa arpea, mutta päätyy murhatuksi. Kimurantin tapauksen lisäksi Dalglieshin yksityiseen onneen uhkaa tulla särö selvittelytyön aikana. P.D. James jaksaa pitää lukijansa koukussa kirjan loppuun asti.

Reginald Hillin tunnetuimmat dekkarihahmot ovat ylikonstaapeli Peter Pascoe ja rikostarkastaja Andrew Dalziel, joiden käyttäytyminen ja rikostutkinnan menettelytavat ovat töykeitä mutta tehokkaita. Kuudes suomennettu kirja *Beulahin kukkulalla* on monikerroksinen tarina, joka pitää tiukasti hyppysissään koko 600 sivun ajan. Tarina alkaa kolmesta kadonneesta lapsesta 15 vuotta sitten. Dalziel epäonnistui tuolloin tapauksen ratkaisemisessa, mutta entä nyt, kun yksi tyttö katoaa samassa kylässä? Liit-tyvätkö tapaukset tosiinsa? Pascoen huomio kiinnittyy omaan perhetragediaan ja tiimin uusi jäsen, nuori konstaapeli Shirley Novello päättää näyttää mieskollegoilleen, että nainenkin pärjää tässä miehisessä hierarkiassa. Onnistuuko hän ratkaisemaan jutun ennen vanhoja konkareita? *Anne Lagerstedt*

Vatikaanin vanki. Mikko Ketola ja Anssi Rauhala. Minerva.

Kotimainen sarjakuvasarja professori **Anni Isotalon** tutkimuksista on ehtinyt neljänteen osaansa. *Vatikaanin vanki* on suora jatko *Bosborin helmelle*, joten tarinaa ei ymmärrä kunnolla, jos aloittaa sarjan lukemisen suoraan Vatikaanin vangista. Päähenkilö on nuori naisprofessori, jolla on liittolaisinaan ja suojelijoinaan verevät ”pohjalaassukulaiset” murretta myöten. Käsikirjoittaja on yleisen kirkkohistorian dosentti **Mikko Ketola**. Sarja alkoi albumista *Marian koodi*, jossa vähän irvailaan **Dan Brownin** *DaVinci-koodia*. Sarjan punaisena lankana on naisten asema kirkossa. **Anssi Rauhalan** kaunis, selkeä ja yksityiskohtiin paneutuva piirrostyylillä on nautittavaa katseltavaa. AL

Michael Jackson. Popin kuningas 1958–2009. Emily Herbert. Suom. Katri Tenhola ja Jere Saarainen. Minerva.

Kuluneen kesän kohu-uutinen oli poptähti **Michael Jacksonin** tapaturmainen kuolema lääkkeiden yliannostukseen. Michael Jackson oli ennen kaikkea uskomattoman lahjakas ja suosittu viihdetaiteilija, mutta viimeisinä vuosina hän tuli kuuluisaksi – ja hylätyksi – skandaalien takia. Lapsuutensa kovaan työntekoon ja isän väkivaltaisuuteen kadottanut Michael jäi tunne-elämältään lapsen tasolle. Jacksonin pyrkimys korvata itselleen menetetty lapsuus käsitettiin kauhealla tavalla väärin, mutta ennen kaikkea rahastamistarkoituksessa. Oikeushan ei koskaan todennut häntä syylliseksi. Jacksonin elämää, menestystä ja erikoislaatuista luonnetta kuvaa herkästi ja realistisesti brittijournalisti **Emily Herbert**. AL

Kolmen kuun kuningatar. Carita Forsgren. Otava.

Tamperelaisen käsikirjoittaja ja opettaja **Carita Forsgrenin** esikoisromaani *Kolmen kuun kuningatar* on mielenkiintoinen histori-

allinen romaani, jossa Ruotsin lyhytaikainen kuningatar **Karin Mänsdotter** eli **Kaarina Maununtytär** (1550–1612) ”kertoo” kirjailijalle elämäntarinansa. Kirjan keskusteleva sävy antaa kirjailijalle mahdollisuuden tehdä viittauksia ja vertailuja nykyaikaan. Ratkaisu on mielenkiintoinen, mutta ehkä hivenen osoitteleva.

Kaarina Maununtytär liittyy vahvasti Suomen historiaan, sillä hän oli Ruotsin syrjäytetyn kuninkaan **Erik XIV:n** kanssa vankeudessa Turun linnassa. Leskeydyttyään hän sai hoitoonsa Liuksialan kartanon Suomessa. Kaarinan elämä kiivaan ja tasapainottoman Vasa-suvun parissa oli oma seikkailunsa. AL

Yksilöllisyys sallittu. Moninaisuus voimaksi työpaikalla. Annaliisa Colliander, Isto Ruoppila ja Leena-Kaisa Härkönen. PS-kustannus.

Työyhteisön ristiriitojen selvittämiseen kuluu työaikaa jopa enemmän kuin sairauspoissaoloihin. Ristiriidat johtuvat usein ihmisten erilaisuudesta. Työvoiman saata- vuuden turvaaminen vaatii nyt ja tulevaisuudessa työnantajalta kykyä arvostaa ihmisten moninaisuutta. Menestys vaatii puolestaan moninaisuuden hyödyntämisen osaamista organisaatiossa. Niksi on siinä, miten työyhteisön erilaiset jäsenet kohdataan arvostavasti ja inhimillisesti.

Yksilöllisyys sallittu -kirja pureutuu perusteellisesti tämän ajan työmarkkinakysymyksiin. Pääpaino on syrjimisen estämisessä ja ennakkoluulojen poistamisessa. Muita aiheeseen liittyviä kirjoja samalta kustantajalta ovat *Työ leipälajina – Työhyvinvoinnin psykologiset perusteet* (Kinnunen, Feldt, Mouno), *Työyhteisö uusille urille – Kehittäminen osaksi arjen työtä* (Seppänen-Järvelä, Vataja) ja *Johtaminen ja työyhteisön hyvinvointi* (Juuti, Vuorela). AL

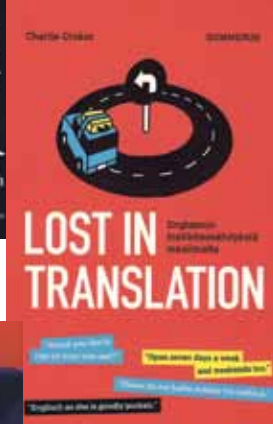
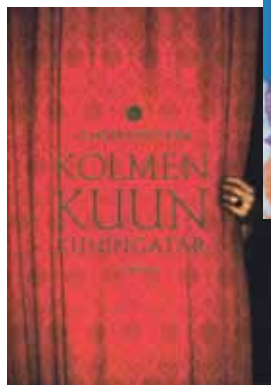
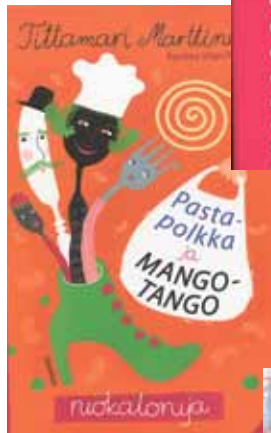
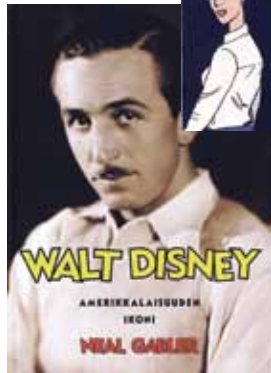
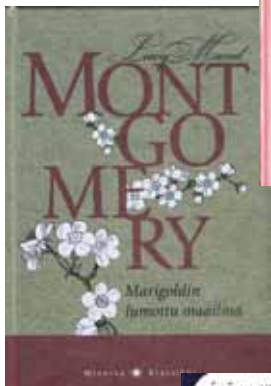
Marigoldin lumottu maailma. L.M. Montgomery. Käännös Sisko Ylimartimo. Minerva.

Tyttöjen ja naisten yhteinen tarinarouva **Lucy Maud Montgomery** on viime vuosina kokenut renessanssin. Suomalaiset tutkimukset ja antologiat ovat antaneet vauhtia myös uusien Montgomery-kirjojen suomentamiselle. Tuttujen sankarittarien Annan ja Emilian seuraksi on saatu tänne Marigold Lesley, mielikuvitusrikas ja omanarvontuntoinen tyttö. Hän kasvaa monen sukupolven keskellä kartanossa. Kirjailija on luonut oma-laatuisten ihmisten gallerian, johon tosin heti kirjan alussa meinaa tyystin eksyä, kun Marigoldille mietitään nimeä koko suvun voimin. Sitkeys kannattaa kuitenkin, ja kirjasta avautuu viime vuosisadan alun henki ja maailma, mielenkiintoisesta tarinasta puhumattakaan. AL

Walt Disney – Amerikkalaisuuden ikoni. Neil Gabler. Suom. Tero Valkonen. WSOY

Kun **Walt Disney** (1901–1966) kuoli, pienen 6-vuotiaan tytön huoli oli, loppuuko nyt *Aku Ankka* -sarjakuvalehden ilmestyminen. Tuo pikkutyttö olin minä, enkä varmasti ainoa lapsi, jota kysymys askarrutti. Ei loppunut ”Akkari” eikä muukaan Disney-tuotanto. Vasta myöhemmin tiesin, ettei Disney itse piirtänyt paljon mitään, vaan hän oli luova voima ja perfektionistinen työnjohtaja tuotannon takana. Sarjakuva oli vain pieni sivujuonne tässä viihdeimperiumissa, joka keskittyi elokuvaan ja myöhemmin lisäksi huvipuistoihin.

Disneystä ihmisenä on yhtä monta mielipidettä kuin hänet tuntenutta ihmistäkin. Hän oli vaikeaselkoinen ja arvaamaton työtoveri, jonka mielialoja seurattiin tarkkaan. Hänen työnsä ja luomansa kulttuurin merkityksestä on kiivaita kiistoja puolesta ja vastaan. Tästä erikoisesta luovasta nerosta on **Neil Gabler** kirjoittanut noin 700-sivuisen

elämänkerran, jota paikoin vaivaa pitkät ja kömpelöt lauseet sekä käännöskukkaset. Mutta miten köyhästä maalaispojasta tuli unelmien kuningas on kuitenkin kiehtova elämäntarina. AL

Lost in translation – Englannin kielikömmähdyksiä maailmalla, Charlie Crocker. Suom. Päivi Aalto Gummerus.

Kielikuvia ja fraaseja 6 kielellä. Päivi Pouttu-Delière. Gummerus.

Vieraiden kielten hallitsemiseen kuuluu sanojen opiskelun lisäksi sanontojen opet- telua. On yllättävää, miten monet sanonnat kuitenkin muistuttavat sisällöltään toisiaan eri Euroopan kielissä. Kirjaan *Kielikuvia ja fraaseja 6 kielellä* on koottu ruotsin, englannin, saksan, espanjan, ranskan ja suomen sanontoja yli 300 hakusanan verran. Mainio apuväline!

Parhaat naurut taas saa kirjasta *Lost in translation – Englannin kielikömmähdyksiä maailmalla*. Brittitoimittaja **Charlie Crocker** on koonnut maailmalla puutteellisella englannintaidolla muovailtuja virkkeitä ja mainoslauseita kylteistä ja mainoksista. Kielikukkasia ei ole pilattu käännöksellä, vaan jokainen voi testata itseään, missä virhe luuraa ja mikä väärinkäsitys siitä seuraa. AL

Bosse ja Nero Tuhkimon apureina. Marjo Ruola ja Eka Ruola. WSOY.

Viime keväänä lainasimme 6-vuotiaan tyttäreni kanssa kirjastosta aivan ihanan kirjan *Bosse ja Nero kesäsaarella*. Ihmettelin mistä moinen kirja onkaan tupsahtanut iloksemme, ja sehän selvisi sitten syksyn kirjamessuilla Helsingissä. Kirjan koirasankari ja erinomaisen kuvituksen tähti Bosse on terhakas terrieri, joka on ihan oikeasti olemassa: Bosse oli kirjaesittelyssä itsekkin mukana kirjailijoiden kanssa. Bossen koirakaveri Nero taas on kirjassa näkymättömissä, mutta ehkä olemassa – ainakin Bosselle. Viehättävässä kirjassa yhdistyvät klassikkosatu ja koiramaiset kujeet. *Mari Hyttinen*

Virkkaus. Vanha konsti, uudet mallit. Bente Myhrer, Lilly Secilie Brandal. Schildts.

Ryhdyin pitkästä aikaa virkkaamaan, mutta into lopahti lyhyeen – en ymmärtänyt mistä ohjeessa oli kyse enkä edes muistanut minkälaisia eri silmukoita virkkauksessa on. Nyt uuden virkkauksen virkkaukoulun ha- vainnollisten ohjeiden avulla syntyy vaikka mitä: nuttuja, hattuja, kasseja ja koristeita asusteisiin ja sisustukseen. Kirja on täynnä raikkaita ideoita, jotka valmistuvat perusohjeilla. Tätä olen kaivannut! MH

Tuulihattu ja tuhat tarinaa. Anna-Mari Kaskinen. Kirjapaja.

Kuvitus Matti Pikkujämsä
Kirjapajalta on tullut monia värikkäitä lastenkirjauutuuksia, joista yksi on **Anna-Mari Kaskisen** *Tuulihattu ja tuhat tarinaa*. Tuulihattu sopii jo lukemaan oppineille lapsille tai yhdessä luettavaksi kirjaksi, jossa tarinat pulppuavat ja huumori elää. Valloittavan kuvituksen on tehnyt Matti Pikkujämsä. MH

Pastapolkka ja mangotango. Ruokalo-ruja. Tittamari Martinen. Kirjapaja.

Kuvitus Virpi Penna
Olen viime aikoina kovasti pohtinut, täytyykö pienten lasten syödä aina lautanen tyhjäksi saadakseen jälkiruokaa? Vaikka ruoka onkin arvokas asia ja kaikilla sitä ei ole yllin kyllin? Jopa tarhan pikkujouluissakin voi jäädä ilman itse tehtyä piparia, jollei puuro ole lusikoitu viimeistä murua myöten. Ehkäpä lapsen ruokahalu kasvaa ammattikasvat- tajan mittoihin **Tittamari Marttisen** ruokalo-rukirjan parissa, jossa ei leikitä ruoalla, mutta suhtaudutaan siihen ilolla. MH

Heidi Kusmin-Bergenstad

Seinäjoella Ruusukuja 76 -näyttelyn toteuttivat paikalliset väkivaltatyötä tekevät tahot pääkoordinaattoreina Etelä-Pohjanmaan Ensi- ja turvakotiyhdistyksen sekä Pohjanmaa-hankkeen toimijat.

Ruusukuja 76 kosketti ja herkisti seinäjokelaisia – Kiitos vaietun aiheen esille tuomisesta

Lokakuun toisella viikolla perheväkivalta lasta kertova Ruusukuja 76 -näyttely oli esillä Seinäjoella kauppakeskus Epstorissa. Näyttelyä oli toteuttamassa paikallisia väkivaltatyötä tekevä tahoja ja pääkoordinaattoreina toimivat Etelä-Pohjanmaan Ensi- ja turvakotiyhdistyksen sekä Pohjanmaa-hankkeen toimijat. Näyttely herätti laajaa huomiota ja sanomalehdet kiinnostuivat aiheesta.

Tieto väkivallan monimuotoisuudesta ja sen syvästä vaikutuksesta koko perheeseen puhutteli kävijöitä. Näyttely koettiin tärkeäksi keskustelun avaukseksi vaietusta aiheesta. Avajaisissa puhui poliisipäällikkö **Urpo Lintala**, joka kertoi Pohjanmaan väkivaltatilastojen olevan kasvussa verrattuna muuhun Suomeen. Nuori nainen, joka oli itse kokenut omassa parisuhteessaan monimuotoista väkivaltaa, kertoi oman selviytymistarinansa. Seinäjoen Ruusukuja 76 kannusti kävijöitä avaamaan keskustelun väkivallasta myös omissa lähipiireissään.

Lokakuun aikana Ruusukuja 76 nähtiin Seinäjoen ohella Tampereella ja Kauhajoella Väkivallattomalla viikolla. Ruusukujasta lisätietoja: www.ywca.fi.

Heidi Kusmin-Bergenstad

Suomen Lähetysneuvosto täytti 90 vuotta

NNKY oli mukana 90 vuotta sitten perustamassa Suomen Lähetysneuvostoa (SLN). Kristittyjen yhteinen näky yhteisestä todituksesta ja palvelusta antoi ratkaisevan sysäyksen ekumeenisen liikkeen syntymiselle. Muita Lähetysneuvoston perustajia olivat Suomen Lähetysseura, Suomen luterilainen evankeliumiyhdistys, Suomen Vapaakirkko ja Israelin ystävät.

Tänään SLN luo ja ylläpitää aktiivisesti eurooppalaisia ja muita kansainvälisiä yhteyksiä. Se on Euroopan evankelisen lähetysliiton (EEMA) ja Euroopan Ekumeenisen lähetysneuvoston (EEMC) aktiivinen jäsen. SLN sisältää 31 jäsenyhteisöä eli lähes kaikki lähetystyötä tekevät kirkot ja yhteisöt. Sillä on yhteisöjensä lähettämiä lähetystyöntekijöitä yhteensä 900 lähes 80 maassa.

Anne Lagerstedt

Plan Suomi

Minkälainen tulevaisuus lapsiamme odottaa?

”Kouluta nainen niin samalla koulutat koko kylän”, sanotaan osuvasti. Tyttöjen kouluttaminen on tärkein ja tehokkain kehitysprojekti, jolla syntyvyyttä voidaan laskea, lisätä hyvinvointia ja nostaa koko kansantalouden tuottoa jopa prosentilla.

Maailmanpankki toteaa, että suurin voimavara on tyttöjen koulutus. Tyttö vaikuttaa tulevaisuuteen ja toimii aina perheen parhaaksi. Nainen käyttää 90 % tuloistaan perheen hyväksi, mies vain 30–40 %.

Suurin osa maailman köyhistä on lapsia, varsinkin tyttöjä. Kuristuva maailmantalous ja ruoan hinnannousu kutistavat tyttöjen mahdollisuuksia koulunkäyntiin entisestään. Globaalin talouskriisin vaikutuksesta nuoret naiset menettävät työnsä ensimmäisenä, erityisesti vientivetoisilla aloilla ja harmaalla sektorilla.

Myös siirtolaisuus ja siirtotyöläisten rahalahetykset kotimaahan vähenevät. Puolet siirtolaisista on naisia. Toimeentulon perässä vaeltaminen on vaarallista; suurin riskitekijä on väkivalta ja lapsikauppa. Kurjistuminen huonontaa naisen aseman kehitystä entisestään. Tähän ei ole varaa. Onneksi kehityksen voi työntää parempaan suuntaan aika pienillä sysäyksillä. Tämän unelman toteuttaminen ei liene liian vaikeaa.

Hyvän kierrettä tarvitaan

– Koulutetut vanhemmat kouluttavat omat lapsensa todennäköisemmin kuin kou-

luttamattomat. He saavat usein parempaa työtä ja ansaitsevat paremmin kuin koulutamattomat, joten he kykenevät tarjoamaan lapsilleen tarpeeksi ravintoa. Riittävä ravinto puolestaan parantaa lasten koulumenestystä ja mahdollisuuksia parempaan tulevaisuuteen, arvioi lasten oikeuksiin ja kehityskysymyksiin erikoistunut professori **Jo Boyden** Oxfordin yliopistosta.

Juuri ilmestyneen Plan-raportin, *Because I’m a girl* (Koska olen tyttö), aihe tänä vuonna on tyttöjen rooli maailmantaloudessa. Raportti on ainoa maailmanlaajuinen tyttöjen asemaa käsittelevä käsikirja, jossa tilastoin, haastatteluin ja yhteiskunnallisine analyysein seurataan tyttöjen tilaa. Raportti korostaa, että tukemalla tyttöjen oikeuksien toteutumista voimme katkaista köyhyyden kierteen ja muuttaa kehitysmaiden tulevaisuuden suunnan.

Jokainen käyty kouluvuosi lisää kehitysmaiden tyttöjen tuloja 10–20 prosenttia. Lisäksi tyttöjen koulutus voi kasvattaa maiden talouksia, sillä naisten koulutaneisuudesta hyötyy koko yhteisö. Kehitysmaissa elää parhaillaan noin 500 miljoonaa tyttöä ja nuorta naista. Koulutettuina heidän mahdollisuutensa vaikuttaa kotimaidensa talouksiin ovat melkoiset.

– Kehitysmaissa asuu saman verran tyttöjä kuin Euroopan unionissa on asukkaita. Mitä kävisi, jos sijoittaisimme EU-kansalaisiin yhtä vähän kuin kehitysmaiden tyttöihin? kysyy Britannian Planin toiminnanjohtaja **Marie Staunton**.

Plan Suomi ehdottaa professori Helena Rantaa YK:n huipputehtävään

Plan Suomi kehottaa Suomea olemaan aktiivinen, kun YK:n pääsihteeri nimittää uuden naisiin kohdistuvan väkivallan vastaisen erityisasiantuntijan. Plan Suomi esittää tehtävään Planin kunniapuheenjohtajaa, professori, hammaslääketieteen tohtori **Helena Rantaa**, 63.

YK:n turvallisuusneuvosto perustaa uuden erityisedustajan tehtävän, johon nimitettävä henkilö keskittyy naisiin ja lapsiin kohdistuvan seksuaalisen väkivallan vastaisen toimien tehostamiseen aseellisissa konflikteissa. Kyseessä on YK:n tärkeä asiantuntijatehtävä, johon kansainvälisiin kriiseihin ja ihmisoikeusloukkauksiin perehtynyt Helena Ranta soveltuu hyvin.

Ranta on toiminut mm. useiden kansainvälisten oikeuslääketieteellisten tutkijaryhmien johtajana ja jäsenenä vuodesta 1996 alkaen Balkanilla, Lähi-idässä, Afrikassa ja Aasiassa.

EU:n kehityspäivien *Women and security* -paneelin osanottajat painottivat, että naisten ääni ei kuulu rauhanprosesseissa. EU:n kaikki konfliktien erityisasiantuntijat ovat miehiä.

Afrikkalainen heimotapa hylättävä

Egyptin Kansallisen lapsuus- ja äitiysneuvoston vanhempi neuvonantaja **Aziza Helmy** toteaa, ettei ole helppoa saada vanhempia lähettämään tyttäriä kouluun tai lupumaan tyttöjen sukuelinten silpomisesta.

– Egyptiläiset ovat hyvin uskonnollisia. Silpominen on vanha kesiafrikkalainen heimotapa, joka on levinnyt muslimien ja myös joidenkin kristittyjen piiriin. Haluamme lopettaa tämän julman käytännön. Avuksi tarvitaan sekä muslimien että kristillisten kirkkojen johtajien valistustyötä. Uskonto vaikuttaa syvästi mielikuviin ja ihmissuhteisiin. Olemme rikkoneet hiljaisuuden mm. tv-keskustelujen ja mainosten avulla. Tuloksena jo 50 kylää on ilmoittanut kieltävänsä tyttöjen sukuelinten silpomisen. Lisäksi meillä toimii lasten auttava puhelin, johon voi tehdä ilmiannon, kun epäilee lasten joutumista vaaraan, esim. silvotuksi, kodittomaksi, liian aikaisin naitetuksi tai ihmiskaupan uhriksi.

Sudanilainen kirjailija **Mende Nazer** ja käsitteilyjohtaja **Melina Voipio** Suomesta kertovat omista lapsuuksistaan. Nazer myytiin pikkutyttönä orjaksi ja Voipion lapsuutta varjosti äidin vakava sairaus ja sen luoma väkivalta. Naisten tarinat osoittavat, kuinka raadollinen lapsuus voi olla missä tahansa maailmassa ja kuinka vaikeuksista selviää.

Anne Lagerstedt

**Tiedota paikallisyhdistyksesi toiminnas-
ta tällä palstalla.** Lähetä tapahtumatiedot osoitteella maria.hyttinen@ywca.fi tai postit-
se Näkyvä Nainen, NNKY-liitto ry, Pohjoinen Rautatiekatu 23 B, 00100 Helsinki.

**Näkyvä Nainen nro 1/2010:
- aineistopäivä 14.1.**
- tapahtumapalsta ajalle 5.2.-26.3.

Helsingfors KFUK
Arkadiagatan 33 A 13, 00100 Helsingfors. **www.kfuk.fi**
Information om verksamheten ger ordförande Christina Elving, tel 040 545 0409, christina.elving@hdo.fi

Information om verksamheten i januari.
Styrelsen för Helsingfors KFUK önskar alla medlemmar en välsignad jul och ett gott nytt år!

Helsingin NNKY
Mechelininkatu 15 A 8, 00100 Helsinki
puh. (09) 445 228, hnnky@hnnky.fi, **www.hnnky.fi**
Lisätiedot ja ilmoittautumiset: Toiminnallinen sihteeri, Helmi-projekti, Katri Mäki p. 0400 582 437, katri.maki@hnnky.fi

Syyskauden päättäjäiset:
Puurojuhla la 12.12. klo 14,
HNNKY:n toimitila, Mechelininkatu 15 A 8, Helsinki.
Luvassa perinteinen puurojuhla joulupuuron, - laulujen, yhdessäolon ja hiljentymisen merkeissä. Tervetuloa!
Kerhonojhaajien jatkokurssi la 13.2. klo 10–16,
Laajarannan huvila, Humalniementie 15, Hki.
Yhteistyössä HNMY:n kanssa.
Saunailta pe 22.1. klo 18, Vuorilahden kurssikeskus, Vuorilahdentie 1, Laajasalo. Saunailta uusille johto-
kunnan jäsenille ja muille työryhmistä ja toiminnasta kiinnostuneille. Tule tutustumaan uusiin johtokunnan jäseniin, yhdistyksen toimintaan ja johtokunnan teh-
täviin. Ilta on avoin kaikille jäsenille. Ilmoittautumiset 18.1. mennessä.
Kevätkauden avajaiset: Ikoninäyttely, ikonimaalaus-
kurssin esittely la 30.1. klo 14, HNNKY:n toimitila, Mechelininkatu 15 A 8, Helsinki. Tervetuloa!
Varhaisnuorten kerhotoiminta 9-14-vuotiaille
keväällä 2010 Kerhokausi alkaa viikolla 2. Luvassa liikuntakerhoja, tyttökerhoja ja kokkikerhoja Herttonie-
messä, Rastilassa ja Vuosaaressa. **Lisätietoa** vapaista ja vapautuvista kerhopaikoista sekä muusta Helmi-
nuorisotoiminnasta antaa Katri Mäki p.0400 582 437 tai katri.maki@hnnky.fi
Musiikkileikkikoulu
Mikael Agricolan kirkolla, Tehtaankatu 23, Helsinki.
Torstaisin 21.1.-6.5.2010
Klo 13.00-13.30 Vauvat 2 kk-1 vuotta, aikuisen kanssa
Klo 13.40-14.20 5-6-vuotiaat
Klo 14.30-15.10 3-4-vuotiaat
Klo 15.20-15.50 1-2-vuotiaat, aikuisen kanssa
Ohjaaja: Sanna Trygg.
yhteistyössä Agricolan kirkon kanssa.
Ilmoittautumiset 14.12., 15.12. ja 7.1. klo 10-12,
Jutta Ponkala, p. (09) 445 228 tai muina aikoina hnnky@hnnky.fi. Vapaita paikkoja voi tiedustella myö-
hemminkin. Hinnat: alle 25-v. ja yksinhuoltajaperheiden lapset 45€/kausi, muut 75€/kausi.

Hämeenlinnan NNKY
Saaristenkatu 19 B, 13100 Hämeenlinna
Lisätietoja: pj. Ulla Pullola, p. (03) 638 0654, 0500 875 624, ulla.pullola@pp.armas.fi ja sihteeri Ulla Appelroth, ulla.appelroth@fi

5.2.2010 klo 14 Hämeenlinnan NNKY 110 vuotta
- Juhlakahvit

Imatran NNKY
Lappeentie 29 C 21, 55100 Imatra
Lisätietoja: pj. Auli Piiparinen, p. 050 411 8177, auli.piiparinen@gmail.com tai Nadja Rinkinen p. 050 411 8107, nnky.imatra@elisanet.fi
Naisten keskustelupiiri, lähetyspiiri, raamattupiiri, käsityöpiiri aikuisille, **12-16-v. tyttöjen tapaaminen**

Joensuun NNKY
Malmikatu 2 C, 80100 Joensuu
Toimistonhoitaja Kaija Polso puh. 050 3878 950
Sihteeri Minna Bogdanoff puh. 050 5383 089
nnky.joensuu@kolumbus.fi
www.ywca.fi > Paikallisyhdistykset > Joensuun NNKY
Toimisto avoinna ma-to klo 10-14, pe suljettu.

Raamattupiiri tiistaina 1.12 ja 15.12 klo 13–15
Harrastekerho tiistaina 8.12 klo 12–15
Joulujuhla keskiviikkona 16.12 klo 18.00
Perjantaisin:
Perhekahvila yhteistyössä MLL:n kanssa klo 9-14
Englannin keskusteluryhmä klo 14.30–15.30
Jonna-kerho klo 16–19. Ohjelmassa luonnenuken valmistaminen nukketaitelija Marinan opastuksella.

Jyväskylän NNKY
Puistotori 4, 40100 Jyväskylä
jklnnky@elisanet.fi
www.ywca.fi (Paikallisyhdistykset)
Lisätietoja toiminnanohjaaja Tanja Nieminen, päivystys ma ja to klo 9-12 NNKY:n toimistossa p. (014) 213 037, muina aikoina p. 040 740 4472.
Tilaisuudet osoitteessa Puistotori 4 ellei toisin mainita.

pe 4.12. klo 11–14 **JOULUMYYJÄISET:** leivonnaisia, käsitöitä, arpoja ja kirpputori
su 13.12. klo 15 **Joululaulajaiset**
su 17.1. klo 15 **Kirkkomme herätysliikkeet:** Pasi Lampinen valottaa viidesläisyyttä
18.–25.1. **Ekumeeninen rukousviikko**
ma 25.1. klo 18 **Virsi- ja rukousilta NNKY:llä**
su 7.2. klo 15 **Särkyneet siivet - lapsiaiheisia runoja,** runot Mirjami Asikainen, musiikki Hannu Ala
la 13.2. klo 13 **Retki Jyväskylän Kaupunginteatteriin,** Revisori. Ilmoittautumiset toiminnanohj. 31.1. menn.
Kirjapiirit:
Kirjapiiri I ti 14.12. klo 18 Paul Auster: Sattumuksia Brooklynissä
2010: Kirjapiiri I joka kuukauden 4. tiistai klo 18; **Kir-
japiiri II** alkaen ke 13.1. klo 18 (jatkossa joka kuukau-
den 1. keskiviikko) **UUTTA: Kirjapiiri III** yhteistyössä UNIFEMin kanssa joka kuukauden 4. torstai klo 18
Avoin kohtaamispaikka aamiaisineen ti klo 9-11:
8.12. Joulun Sana, joulupuuro
12.1. Kokemuksia vaelluksellani Santiago de Compos-
telaan, Marja-Leena Kärkkäinen
19.1. Lehtori Hilikka Kaikkonen kertoo Rikasta elämää -kirjastaan
26.1. Elämäнкаareni kehdosta hautaan, muisteluita ja keskustelua: syntymä ja kaste, Eevakaarina Launis
2.2. Joulun aikaan lukemaamme kirjallisuutta, Anita Särkkä
9.2. Nauru pidentää ikää, Laila Kaataja
16.2. Raamatun naisia, Anita Särkkä
Muut piirit:
Latinapiiri 19.1. klo 18 (joka kuukauden 3. tiistai)
Exodus-raamattupiiri ke 9.12. klo 17, 2010 jatkuu noin joka toinen keskiviikko
Svenska bibelkretsen ma 7.12., 11.1. ja 1.2. klo 10 (joka kuukauden 1. maanantai).
Tuunaus- ja taidetyöpaja nuorille aikuisille 8.12., 12.1., 26.1. ja 9.2. (joka toinen tiistai)
Nuorten pianokerhot: ma klo 16 ja ke klo 15.
Lasten musiikkileikkikoulu (1,5-2-v.) ke klo 17.
Lisätietoa kevättiedotteessa.

Keski-Uudenmaan NNKY
Lisätietoja: pj. Liisa Hynynen, p. 050 353 1225, nnkykeskiuusimaa@gmail.com

Itu-kriisiraskauspuhelimessa puh. 040 518 8783
luottamuksellisia keskusteluja ma-pe klo 16-21.
Itu-neuvontapiste yhteistyössä Tampereen ja Helsingin NNKY:n kanssa osoitteessa Isonniitynkatu 3 D, 00610 Helsinki, Sofianlehto. Avoinna ti klo 12-18, pe 12-16, sovittaessa myös muina aikoina. (Hyvä sopia aika etukäteen puh. 040 518 8783)
Jokos-ryhmä kokoontuu parillisilla viikoilla tiistaisin klo 14 Keravan srk.keskuksen takkahuoneessa.

Kotka KFUK
Information: ordförande Carita Korhonen, tel. (05) 228 2110, raimo.p.korhonen@kymp.net

Kotkan NNKY
Lisätietoja: vpj. Irene Björkbacka, p. (05) 228 8507, irene.bjorkbacka@kotka.fi
Kirjapiirit, vierailut, retket

Kuopion NNKY
Myllykatu 5, 70110 Kuopio, p. (017) 2614500, toimisto@knnky.fi, **www.ywca.fi** (Paikallisyhdistykset)
Puhelinpäivystys ti ja to klo 9–11. **Lisätietoja:** pj. Saara Lehtimäki, saara.lehtimaki@knnky.fi tai siht. Mervi Aman, mervi.aman@dnainternet.net

ITSENÄISYYSJUHLA 6.12. klo 15.
Järj. Kansanlähetys, Pohjois-Savon Uusheräys ja NNKY. Mm. LOTAN puheenvuoro, musiikki Leo ja Sari Louhivaara, kuoro, Hannele Eskel-Koistinen ja Minna Tirkkonen.
PERINTEINEN JOULUJUHLA su 13.12 klo 14. Riutula-filmi, lauluryhmä, jouluisia ohjelmaa.
UUDENVUODENJUHLA pe 1.1.10. klo 14.
TAMMIKUUN SUNNUNTAIKAHVIT su 10.1. klo 14
HELMIKUUN SUNNUNTAIKAHVIT su 14.2. klo 14.
Raamattu-, lähetys ja elämäntarinapiiri vuoroviikoin ke klo 13, alkaa raamattupiirillä ke 13.1.
Lauluryhmä ma klo 16–17.
Perhekahvila ma klo 13–16 ja jo to klo 9.30–12.
ITU (tuki abortin tehneille tai vaikeassa raskaustilan-
teessa oleville) puh. 050 401 5567, ma-pe klo 16–21.

Lahden NNKY
Toimisto: Vapaudenkatu 8, Lahti
p. (03) 734 9797
ywca@phnet.fi
Theresia Salminen p.050 545 3038
Toimisto avoinna ke klo 9-13

JOULUMYYJÄISET 22.12.09
MARKKINAKAHVILA JA KIRPPIS
MARKKINAPÄIVISIN klo 8-13

Tapahtumat ovat NNKY:n salissa
Vapaudenkatu 8

**UUSI yhdistys:
Lapin NNKY**
pj. Meri Tirroniemi, Mäkitie 1 as 1, 99130 SIRKKA
p. 040 571 8410, meri.tirroniemi@evl.fi
siht. Heidi Nummisto, heidi.nummisto@evl.fi

Mikkelin NNKY
Lisätietoja: Leena Parkkonen, Keijunpolku 2 B 9, 50970 MIKKELI, p.(015) 336 308, 050 526 8536
leena.parkkonen@luukku.com
www.ywca.fi (->Paikallisyhdistykset->Mikkellin NNKY)

OHJELMA
Jäsenillat srk-keskuksen yläsalissa klo 16.30 alkaen:
to 17.12. JOULUJUHLA Illan juonto ja hartaus –
pastorit Raila Leino-Ehmroot ja Hilveliisa Ukkonen,
musiikki Ismo Hyvönen. Joulupuuro. Ilmoittautumiset 13.12.2009 mennessä Riitta Niemi, puh. 041 4377977, riitta.niemi@evl.fi
Muuta yhteistä toimintaa:
23.10.2010 TEATTERIMATKA TAMPEREELLE –
The Sound of music – ihastuttava musikaali –
vain muutama paikka enää vapaana!
LÄMPIMÄSTI TERVETULOA KAIKKI JÄSENET YSTÄ-
VINEEN TILAISUUKSIIMME!
*

Mikkelin NNKY on mukana Itu-projektissa (abortin tehneiden äitien tukiryhmä), jossa yhdistyksemme vastuuhenkilönä toimii Kaarina Oittinen.

Mäntyharjun NNKY
Lisätietoja: pj. Auli Jokinen, p. 040 513 9857.
Säännöllisesti kokoontuvat: jäsenkokoontumiset joka kk:n 1. pe klo 13 srk-talolla.

Oulun NNKY
Isokatu 15, 90100 Oulu, p. (08) 311 5595
nnky.oulu@co.inet.fi, **www.ywca.fi** (Paik.yhdistykset)
Pankkiyhteys: Sampo 800015-79265274
Lisätietoja: toiminnanohjaaja Maarit Peltoniemi, p. (08) 311 5595, 040 7514480, maarit.peltoniemi@co.inet.fi

Joulujuhla yhteistyössä Villa Victorin ja Ystäväystalon kanssa. Paikka on Settlementin juhlasali Kaarretie 14, to 10.12. klo 18.
Naisten jouluglög ti 15.12. klo 18. Mukaan kutsutaan kaikkia toiminnassa mukana olevia!
Joulumyyjäiset la 19.12. klo 10-13. Leivonnaisia ja käsitöitä. Tee viime hetken jouluhankinnat! Myös lahjoituksia otetaan vastaan. Ilmoittaudu talkoolaiseksi!
Ekumeeninen jumalanpalvelus Oulun tuomiokirkossa 24.1.2010 klo 18.

Viikoittain
Ma klo 13 **käsityöpiirissä** Äiti Teresan peitot
Ke klo 13 **kädentaitojen piirissä** tehdään käsitöitä, jutellaan, kahvitellaan.
To klo 15-17 **monikulttuurisessa naisten kerhossa** askarrellaan, jumpataan, jutellaan, tutustumisretkiä.
Su klo 14 **raamattupiiri** yhteistyössä Raamattuopiston kanssa.
Hiljaisuuden rukoushetki keskiviikkoisin klo 19 tuomiokirkon kryptassa, 16.12. asti. Joulutauon jälkeen jatketaan 13.1. Rukousta, hiljaisuutta, raamatuntekstejä, rukouslauluja. Järj. Sinapinsiemen ry, Oulun NNKY ja tuomiokirkkoseurakunta.
Tilaisuudet järjestetään Oulun NNKY:llä Isokatu 15, ellei toisin mainita.
Kamatat äidit -projektin toimintamutoja ovat äitien muodostamat vertaisryhmät sekä vanhemmuuden teemaillat. Jos olet murrosikää lähestyvän tai jo murrosikään ehtineen lapsen tai nuoren äiti ja kaipaat keskusteluja muiden samassa elämänvaiheessa olevien äitien kanssa, tule mukaan vertaisryhmään. Ryhmissä käsiteltäviä aiheita ovat olleet mm. nuori ja internet, rajat – miten ja minkälaisia, kotiintuloajat ja äidin oma jaksaminen. Mitä aiheita Sinä ehdottaisit? Jos olet kiinnostunut osallistumaan Kamalat äidit -vertaisryhmään, ota yhteyttä puh. 040 751 4480 tai nnky.oulu@co.inet.fi. Ryhmiä perust. tarpeen mukaan.
Kellarikirppis, Asemakatu 15 (sisäpihalta alas kellarin) to klo 16-18. Tervetuloa ostoksille! Lahjoituksia vastaanotetaan, puh. 040 751 4480.

Pirkkalan NNKY
Lisätietoja: pj. Tuula Talikainen p. (03) 368 0601 tai siht. Sirpa Hämäläinen p. 050 380 7967
Lähetyspiiri parillisten viikkojen maanantaina klo 13 Pirkkalan kirkon aikuistytön huoneessa.

Savonlinnan NNKY
Lisätietoja: pj. Ulla Juuti, p. 044 322 9371, ulla.juuti@suursaimaa.com, siht. Anna-Liisa Kohonen, p. 044 325 0460, limppu.melkinen@gmail.com

Sysmän NNKY
Lisätietoja: pj. Virva Hokkanen, Havulantie 40, 19770 VALITTULA, p. (03) 717 7421, 040 735 3242
virva.hokkanen@phnet.fi

Tampereen NNKY
Hämeenpuisto 14 F, 33210 TAMPERE
p. (03) 254 4000, tnnky@tnnky.fi, www.tnnky.fi
HOSTEL SOFIA TAMPEREEN NNKY
Tuomiokirkonkatu 12 A, 33100 TAMPERE
p. (03) 254 4020, hostelsofia@hostelsofia.fi
www.hostelsofia.fi
KIVIRANNAN KOKOUS- JA JUHLAKESKUS
Kivirannantie 5, 33960 PIRKKALA, p. (03) 254 4090, kiviranta@kiviranta.eu, www.kiviranta.eu

TILAISUUDET
NNKY-väen joulujuhla ke 9.12. klo 18, Kiviranta. Jouluista ohjelmaa ja jouluperhekuja. Ilmoittaudu ja varaa tarvittaessa kyyti: p. (03) 254 4000, tnnky@tnnky.fi
Joulunviettoleiri 24.–26.12., Kiviranta. Rauhallinen, perinteinen joulunvietto täysihoidossa kauniissa Pyhäjärven maisemissa. Vetäjänä rovasti Riitta Jaakkola ja diakonissa Terhi Hakala. Hinta 265–305 e/hlö. Tiedustelut: p. (03) 254 4090, kiviranta@kiviranta.eu
Naistenillat ke 13.1. ja 10.2. klo 18, Sofiansali. Tee-moina 13.1. Terve seksuaalisuus ja 10.2. Elämäнкаaari-haasteet. Vetäjänä evankelista Päivi Niemi.
Kristittyjen ykseyden ekumeeninen rukousviikko 17.–24.1. Rukousviikon tapahtumia Tampereen eri seurakunnissa koko viikon ajan. Ekumeeninen kirkkovaellus su 24.1. alkaen klo 14 Ortodoksikirkolta.
Tietoa kevään muista tapahtumista nettisivuillamme www.tnnky.fi.
SÄÄNNÖLLINEN TOIMINTA
Syksyn toimintatoimintakausi jatkuu pääsääntöisesti viikolle 51 asti. Gospel-liikuntakausi on päättynyt.
Rukoustunti ma ja to klo 8.30, ti ja ke klo 13, Itu-toimisto
Yhteiskristillinen rukousaamu parittomien viikkojen to klo 9–10, Hilja-huone
Raamattupiiri, aiheena Johanneksen evankeliumi, parittomien viikkojen to klo 18, Hilja-huone, Annamari Herranen
Raamattupiiri erityisesti ikäihmisille, parillisten viikkojen to klo 17, Hilja-huone, Vuokko Heikinheimo
Käsityöryhmä parillisten viikkojen to klo 17.30, Siskolikka, vaatesuunnittelija Eija-Liisa Larsén. Tiedustelut: p. (03) 254 4041, marjatta.muilu@tnnky.fi
Aamuvuomistelu ma klo 10, NMKY:n sali, Tuula Kolomainen
Lentopallo to klo 10, NMKY:n sali, Heli Mäenpää
Kansainvälinen naisten olohuone ke klo 10–12, Siskolikka, Marjatta Muilu
Kansainvälinen nuorten ryhmä, Kelen Paz ja Caroli-ne Peña. Tiedustelut: p. 046 688 3921
Gambia-työn Ryskäryhmä. Tiedustelut: p. (03) 254 4041, marjatta.muilu@tnnky.fi
Lauluryhmä Pieni vaiva. Esiintymisvaraukset ja tiedustelut: Elina Orjatsalo, p. 044 275 5054
Partiolippukunta Tampereen Lokit ry. Partiosihtööri Marjatta Muilu, p. (03) 254 4041, itu@tnnky.fi, marjatta.muilu@tnnky.fi. Lippukunnanjoht. Leena Valta, p. 041 544 8116, leenava@gmail.com.
www.tampereenlokkit.fi
Kevään 2010 toimintakausi käynnistyy viikolla 2. Tutustu kevään pienryhmätarjontaan: www.tnnky.fi
PROJEKTI JA PALVELUTOIMINTA
ITU-PROJEKTI, www.ituprojekti.net
Tukipalvelua vaikeassa raskaustilanteessa ja jälkikriisissä oleville tytöille ja naisille.
Neuvontapiste Itu, Hämeenpuisto 14 F, 3. krs, Tampere, p. (03) 254 4055, itu@tnnky.fi
Avoinna ti ja to klo 12–16, ke klo 15–18, keskustelua-
apua ja ilmaisia raskaustestejä
Puhelinpäivystys ma–pe klo 9–22, p. 050 401 5567
Tiedustelut ja ilmoittautumiset ryhmiin, tapahtumiin ja koulutuksiin: Outi Papunen, p. 050 401 5567, outi.papunen@tnnky.fi
Tavataan Siskolikassa:
- Avoin kahvila yksinhuoltajille tai muuten yksin lasten kanssa oleville to klo 10–13, tukea vanhemmuuteen ja voimavaroja omaan jaksamiseen, lastenhoito järjestetty - Masukahvila odottaville äideille ma klo 12–14
- Äiti-vauva-ryhmä parittomien viikkojen ma klo 10–12
Tiedustelut: Outi Papunen, p. 050 401 5567, Annemari Mäkinen, p. 050 680 76
Neuvontapiste Itu/Helsinki, Isonniitynkatu 3 D, Helsingin Sofianlehto (BUSSI 65A)
Avoinna ti klo 12–18 ja pe klo 12–16, sovittaessa myös muina aikoina
Puhelinpäivystys arkin klo 16–21, p. 040 518 8783
Tiedustelut: Outi Papunen, p. 050 401 5567, outi.papunen@tnnky.fi
JOPA-ASUNTOLA (Jalat oman pöydän alle)
Tuettua yhteisöasumista itsenäistyneille nuorille naisille (17–24 v.) Satakunnankatu 31 B, 3. krs, p. (03) 254 4054, jopa@tnnky.fi, www.tnnky.fi/jopa
ÄIDIKEPALVELU
Kotitalousvähenhennyskelpoista lastenhoitoapua tilapäiseen tarpeeseen
Äidikepäivystys ma–pe klo 8–11, p. (03) 254 4045, 040 586 5045
MONIKULTTUURIN TOIMINTA
Suomen kielen ja kulttuurin ryhmät ma–pe klo 9–15.

Tiedustelut: Pirjo Toivonen, pirjo.toivonen@tnnky.fi,
p. (03) 254 4021, 040 583 5037

Turun NNKY

Turun NNKY, Vähä-Hämeenkatu 12 a, 20500 Turku
Irene Limnell puh. 0400 821 905
tnnky@saunalahti.fi

Joulujuhla su 13.12. klo 15.00

TimeLessBody maanantaisin alk. 11.1. klo 17.15-18.15. Luostarivuorenkoulu, Luostarink. 13.

Tiina Holopainen p. 050 5541661

Raamattu- ja keskustelupiiri kokoontuu joka toinen ma klo 14 / Säde Loimaranta ja Tuula Simola

Englannin keskusteluryhmä ti klo 16.30-18 /

Timo Majuri

Vaasan NNKY

Kirkkopuistikko 30, 65100 Vaasa,
Lisätietoja: pj. Anna-Liisa Tuomi, p. (06) 317 2612 tai
050 5579624. **www.ywca.fi** (Paik.yhdistykset)
Ohjelmaillat parillisina viikkoina joka toinen viikko.
Raamattupiiri parittomina viikkoina tiistai-iltapäivinä.

Valkeakosken seudun NNKY

Lisätietoja: pj. Jaana Holm, p. 050 386 3372
jaana.holm@ehtookoto.fi; siht. Tiina Holm,
tiina.holm@tamperelainen.org, p. 040 579 2138

Vääksyn NNKY

Lisätietoja: pj. Eija Huovinen, p. (03) 766 0178,
eija.huovinen@asikkala.fi tai
siht. Riitta Pehkonen p. 040 8487656
www.ywca.fi (Paik.yhdistykset)

Pikkujouluteatteri siirtyy tammikuulle. Seuraa Päijät-Hämeen Seurat toimivat -palsta, ohjelmaan saattaa tulla muutoksia!

Åbo KFUK

Information om verksamheten ger ord förande
Leila Storgård, tel. (02) 233 5258.

Ekumeeniset ilmastoteesit

Kristilliset kirkot ja yhteisöt ovat mukana hillitsemässä ilmastomuutosta. Niitä motivoi kiitollisuus ja kunnioitus Jumalan luomistyötä kohtaan. Ilmastoteesit kutsuvat kirkkojen jäseniä muuttamaan elämäntapaansa ja ottamaan ilmastomuutos huomioon arkipäivän valinnoissaan. Teesit luovutettiin ympäristöministeri **Paula Lehtomäelle** kirkkojen ekumeenisessa ilmatonseminaarissa Paltamossa syyskuussa.

Teeseissä todetaan, että kaikkien kristittyjen on tehtävä parannusta suhteessa muuhun luomakuntaan ja löydettävä mitä tänä päivänä merkitsee olla luomakunnan viljelijä ja varjelijä. Ilmastomuutos tulisi ottaa huomioon kaikessa toiminnassaan. Suhteessa veteen, ruokaan, lämmitykseen ja liikenteeseen on löydettävä kohtuus ja tietoisuus siitä, että luonnonvarat on jaettava koko ihmiskunnan kesken. Suomen ja Euroopan Unionin tulisi osoittaa esimerkkiä ja varautua entistä merkittävämpiin kädenojennuksiin maailman köyhille, sekä omien ilmastopäätöjensä rajoittamisen että annettavan tuen suhteen. / *Suomen Ekumeeninen Neuvosto*

NNKY-liiton puheenjohtajavaalin voitti Pia Öhman Helsingfors KFUK:sta

Sosiaalityöntekijä ja koulukuraattori **Pia Öhman** (32) valittiin selvällä äänen enemmistöllä NNKY-liitto ry:n (Nuorten Naisten Kristillisten Yhdistysten liiton) puheenjohtajaksi kaudelle 2010–2011 NNKY:n liittokokouksessa Helsingissä 21.11.2009.

Öhman on Euroopan NNKY:iden komitean jäsen ja NNKY-liiton hallituksen varapuheenjohtaja. Helsingfors KFUK:ssa hän on toiminut puheenjohtajana vuosina 2002–2008. Hän työskentelee koulukuraattorina ammatillisessa oppilaitoksessa ja on tällä hetkellä äitiysvapaalla.

NNKY-liiton hallitukseen valittiin ehdolla olleista 10 ehdokkaasta 8. Hallituksessa on NNKY:n Maailmaliiton ohjeistuksen mukaisesti kaksi alle 30-vuotiaasta jäsentä. Hallituksen jäsenet kaudella 2010–2011 ovat **Hanna Haapanen-Hakamäki** (Tampere), **Leena Koivisto** (Vääksy), **Maritta Oksanen** (Oulu), **Maiju Poikolainen** (Helsinki), **Tuuli Raamat** (Helsinki), **Arja Sillanpää** (Vaasa), **Hanne Uljonen** (Joensuu) ja **Ulrika Holmlund** (Helsingfors).

Maailman rukouspäivä 2010: KUTSU TILAISUUDEN JÄRJESTÄJÄKSI

Maailman rukouspäivää vietetään perjantaina 5.3.2010. Vuoden 2010 tunnus on: "Kaikki te, joissa on elämän henkäys, ylistäkää Herra!" Pyydämme Sinua vaikuttamaan siihen, että paikkakunnallasi järjestetään kristittyjen yhteinen MAAILMAN RUKOUPÄIVÄN TILaisuus.

Vuoden 2010 Maailman rukouspäivän ohjelman ovat laatineet Kamerunin naiset. Aineiston voi saada pyytämällä osoitteesta anne.lagerstedt@ywca.fi.

Suomessa järjestettävissä tilaisuuksissa kolehti kannetaan vuonna 2010 Vapaakirkon kautta. Kokonaistuotosta menee 5 % kansainvälisen Maailman rukouspäivätoiminnan keskustuomiston kulujen kattamiseen. Keräyslupa on OKU269A.

SUOMEN KANSALLINEN MAAILMAN RUKOUPÄIVÄN TOIMIKUNTA

Näkyvä Nainen® - NNKY:n jäsenlehti 2010

Nro	Teema	Aineistopäivä	Lehti ilmestyy
nro 1	YHTEISÖ	14.1.	5.2.
-	tapahtumapalsta ajalle 5.2.–26.3.		
nro 2	KUOLEMA	1.3.	26.3.
-	tapahtumapalsta ajalle 26.3.–21.5.		
nro 3	VAPAA-AIKA	26.4.	21.5.
-	tapahtumapalsta ajalle 21.5.–10.9.		
nro 4	NNKY	16.8.	10.9.
-	tapahtumapalsta ajalle 10.9.–22.10.		
nro 5	KÄDENTAITO	27.9.	22.10.
-	tapahtumapalsta ajalle 22.10.–3.12.		
nro 6	ADVENTTI	8.11.	3.12.
-	tapahtumapalsta ajalle 4.12.–helmikuu.		

Lähetä lehteen tuleva aineisto osoitteella **mari.hyttinen@ywca.fi**.
Jos kyseessä on pitkä juttu, otathan yhteyttä jo ennen aineistopäivää.

*Hiihtoretkiä jo
50-luvulta lähtien.*

Ensikumilta
kevähangille,
runsa latuverkosto,
lähirinteet ja
hyväntuulista
huolenpitoa
Tunturikeimillä.

Tutustu palveluihimme
tunturikeimio.fi

myynti@tunturikeimio.fi
puh.016 538 515
0500 209 360
Jerisjärventie 320
99300 Muonio

HELMIHANGILLE KEIMIÖLLE 12.-21.2. 2010

Tunturikeimion hiihtokausi avataan jälleen viikolla 7. Perinteiselle tilausajomatkalle lähdetään Helsingistä pe 12.2. klo 19.45 ja paluulähtö Tunturikeimiöltä la 20.2. klo 14 (reitti Hki-Tre-Jkl-Oulu). Teemme päiväretkiä Pallakselle, Olokselle, Leville ja Ylläkselle. Majoitus, ateriat ja kuljetukset alk. 485 e/hlö. Varaukset 15.12. mennessä.

KEIMIÖ, KEIMIÖ KUTSUU 14.-21.8.

Tapaamme jälleen tunturissa Tunturikeimiöllä, uusia tulokkaita odotetaan innolla mukaan!

Päivittäin otamme tuntumaa tunturiin ja laaksoihin, nautimme pysähdyksistä porokämpällä tai tunturin huipulla avaran taivaan alla. Tutustumme Pallaksen luontokeskukseen, Keimioniemen Kalapirtteihin. Retkeilemme vieläkin kauemaksi Inariin, käymme saamelaismuseo Siidassa, ylitämme veneellä Pielpavuonon ja patikoimme Pielpajärvelle ja takaisin. Majoitumme Vasatokassa (entinen Riutulan lastenkoti) ja kuulemme Riutulan tarinoita. Veneretki Lemmenjoella ja huovutuskurssi Kaija Palton alteljeella mahtuvat myös ohjelmaan. Voimia retkille keräämme rentoutustuokioista, saunan lämmöstä ja tunnetusti maukkaasta ruuasta. Tarkemman ohjelman saat toimistolta: Leila Variola, puh. (09) 4342 2911, leila.variola@ywca.fi.

**Jäsenhin-
nat alkaen
70 € / yö**

Hotelli Helka
Pohjoinen Rautatiekatu 23
00100 Helsinki
Puh. (09) 613 580
Fax. (09) 441 087
reservations@helka.fi
www.helka.fi

**NNKY
mukana
hiv/aids-
työssä**

Hiv/aids ja naiset on yksi tärkeimmistä maailmanlaajan NNKY-liikkeen toiminnan painopisteistä. NNKY-liitto on mukana hiv/aids-työssä pitämällä ai-hetta esillä teemapäivillä, työryhmissä, paikallisyhdistyksissä sekä Näkyvä Nainen -jäsenlehdessä.

Nuorten Naisten Kristillisten Yhdistysten liiton jäsenlehti
(109. vuosikerta)

Medlemsblad för Förbundet KFUK (årg. 109)

Päätoimittaja/Chefredaktör Pirjo-Liisa Penttinen

Osoite/Adress Pohjoinen Rautatiek. 23 B, 00100 Helsinki/

Norra Järnvägsgratan 23 B, 00100 Helsingfors

Sähköposti/E-post tnnky@ywca.fi, mari.hyttinen@ywca.fi

Puhelin/Telefon (09) 4342 290

Telefax (09) 4342 2920

Internet www.ywca.fi

Toimitussihteeri/Redaktionssekreterare Mari Hyttinen

p. (09) 4342 2915, 050 588 6845, mari.hyttinen@ywca.fi

Taitto/Layout Mari Hyttinen

Toimituskunta/Redaktionsråd Arja Ilvesviita (Oulun NNKY), Leena Parviainen (Joensuun NNKY), Monika Pensar-Granroth (Helsingfors KFUK), Anita Särkkä (Jyväskylän NNKY)

Tilaukset ja osoitteenmuutokset/

Prenumerationer och adressförändringar

Leila Variola p. (09) 4342 2911, leila.variola@ywca.fi

Tili/Giro 800017-55602

Painos/Upplaga 3 000

Painopaikka/Tryck Pirkanmaan Lehtipaino Oy, Tampere 2009

ISSN 1797-8149

Vuosikerta ulkopuolisille tilaajille kotimaahan ja Pohjoismaihin 25 e, muualle 30 e. Vuosikerta sisältää kuusi numeroa.

För utomstående prenumeranter en årgång i hemlandet och de nordiska länderna 25 e, andra delar av världen 30 e. Årgång innehåller sex nummer.

Aikakauslehtien Liiton jäsenlehti.

Medlemsblad av Tidskrifternas Förbund.

Sanjana Dasin tärkein motivaatio on Herran kutsu kuullaisuuteen. Sanjana rakastaa lapsia ja haluaa työllään ja rukouksellaan suojella lapsia hyväksikäytöltä.

Köyhissä oloissa lapsikauppiat houkuttelevat uhrejaan pienillä lahjoilla ja suurilla lupauksilla

Sirkuslapsi ei saa syödä päivällä

Sanjana Das Pohjois-Intian kirkosta kävi Vastuuvuikon kunniavierana Suomessa. Hän on tehnyt paljon töitä ympäri maailmaa naisten ja lasten oikeuksien puolesta ihmiskauppaa vastaan. Hän on edesauttanut kirkon ja eräiden YK-järjestöjen (UNIFEM, UNESCO, yms.) solidaarista yhteistyötä. Sanjana on täynnä energiaa, näkyä ja kutsumusta. Hänelle Jumalan lähetyskäskey on tärkeä motivaattori.

Sanjana Das on Itä-Intiasta kotoisin. Hän aloitti työuransa yritys-elämässä, mutta pian hänet valtasi halu tehdä työtä lasten hyväksi. Hän aloitti kansalaisjärjestössä, mutta siirtyi kirkon puolelle, kun havaitsi, millaiset verkostot kirkko tarjosi. Silti hänen mielestään kirkossa riittää myös parannettavaa. Das haluaa parantaa lasten oikeuksia ja siirtää lapset kirkon keskukseen. Siksi olisi koulutettava pappeja ja vanhempia ottamaan lapset paremmin huomioon.

Ihmiskauppa on sukupuolittunut ilmiö. – Intiassa tytöt ja naiset kokevat syrjintää. He eivät saa koulutusta eikä heillä ole ei mahdollisuutta taloudelliseen itsenäisyyteen. Naisilla ei ole perintöoikeutta eikä päätösvaltaa. Lisäksi tyttöjä pakotetaan nuorena avioliittoon.

Valta ilman moraalialia on tuhoisaa

– Valtarakenteilla on suuri merkitys. Niiden heikentäminen ihmisten on vaikea puolustautua nykyajan orjakauppiaita vastaan. Ihmiskauppaa käydään kaikissa maanosissa. Jo yksi uhri on liikaa, Das painottaa.

– Kauppiat käyttävät väkivaltaa, huijausta, pakotusta ja vapaudenriistoa. Intia on ihmiskaupan lähtömaa, kohdemaana ja kauttakulkumaa.

Hyväksikäyttö ei rajoitu vain seksiin vaan ihmisiä voi joutua pakkotyöhön kaivoksille, maataloille, tehtaisiin tai koteihin. Mukaan ihmiskauppaan lasketaan myös pakkoavioliitot, laittomat adoptiot, lapsisotilaiksi värväminen ja elinkauppa.

Lapsia voidaan myydä kamelikilparatsastajiksi tai sirkuslapseiksi. – Lapsia houkutellaan pienillä lahjoilla ja suurilla lupauksilla. Pieniä poikia ostetaan kamelilla ratsastajiksi. Heille ei tarjota syötävää kuin vasta illalla ja heidät istutetaan kamelin selkään. Pelloissaan lapset itkevät ja mitä lujempaa he huutavat, sitä kovemmin kamelit juoksevat. Myöskään sirkuslapset eivät saa syödä päivällä, vaan pitkiä, raskaita päiviä tehdään tyhjin vatsoin. Monet lapset menehtyvät pelkoon, rasitukseen ja aliravitsemukseen.

Tyhjiä lupauksia

Lapset tulevat köyhistä ja usein väkivaltaisista oloista. Houkutus lähteä parempaan elämään lupaavan matkaan on suuri. Myöskään vanhemmat eivät osaa pitää varaansa, kun tarjouksia paremmasta tulevaisuudesta tai vanhempien toimeentulosta esitetään. Lopuksi he itsekkin jäävät tyhjin käsin, kun palkkaa ei kuulu eikä hintaa lapsesta saada.

– Lapset matkustavat paikasta toiseen kunnes he menettävät käsityksensä siitä, missä koti sijaitsee. Ja vaikka he onnistuisivat karkaamaan ja palaamaan kotiin, heidät saatetaan myydä uudelleen tai heitä ei enää huolitakaan takaisin. Monet

palaavat orjuuteen kun muutakaan ei ole. Ja kuten odottaa saattaa, karkureita kohdellaan kovin kourin, Das kuvailee.

– Ei ole helppoa saada äänettömien ääntä kuuluviin. Siksi kirkkojen ja järjestöjen työ on tärkeää niiden suurten verkostojen vuoksi. Myös uskontojen välinen yhteistyö toimii Intiassa hyvin, sillä Intia on hyvin uskonnollinen maa. Jos uskonnollinen johtaja sanoo jotain, myös muut uskonnolliset johtajat kuuntelevat.

Myös mediaa on koulutettava raportoimaan tapauksista siten, että siitä ei aiheudu haittaa. Kohjutut vaikeuttavat uhrien paluuta normaalielämään. Media on tärkein liittolainen panemaan poliisiin ja viranomaisiin vauhtia.

Sankaritarinoita ja arjen työtä

– Ennaltaehkäisevä työ on yleensä vaikeaa, mutta me saamme valtiolta rahaa tähän tarkoitukseen. Jopa YK on ottanut meistä oppia, ja sankaritarinoita rakastava USA on kehunut pelastusoperaatioitamme. Mutta pelastaminen ei riitä, sillä ilman jatkotoimia lapset joutuvat nälkiintymisen takia takaisin samoihin oloihin. Sen ehkäisemiseksi meillä on suunnitteilla koulutus- ja kuntoutuskeskus, Das kertoo.

Entä mitä me suomalaiset voimme tehdä? Voimme kuluttaa eettisesti, pitäytyä kaikista seksipalveluista (porno mukaan lukien), ottaa yhteys epäilyistämme viranomaisiin, kohdata yksilö arjessa, tukea auttavia organisaatioita ja kasvattaa solidaarisuuteen.

Anne Lagerstedt